43. ÉVFOLYAM, 34. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1987. AUGUSZTUS 26.

Ludas Matyi

Sajdik Ferenc rajza

– De hát nem ő tehet a gazdasági nehézségekről...!

TANÁCSTALAN TANÁCS

Arányirány

Három vevőből kettőt becsaptak – e címen jelent meg az írás egyik napilapunknak a balatoni üzletek, vendéglátóhelyek ellenőrzéseinek tapasztalatairól. A cikk tudósított a visszaélések néhány fajtájáról, befejező részében pedig arról, hogy az ellenőrzések a jövőben még az eddigieknél is szigorúbbak, következetesebbek lesznek.

No, ez szép, mondtam volna elégedetten, ha nem jut eszembe, hogy olvastam én már különböző balatoni visszaélésekről a hatvanas években is. Akkoriban, igen felháborító módon száz vevőből és vendégből legalább nyolcat becsaptak, ezért hatott megnyugtatóan a cikkek summázata, miszerint szigorodni fog az ellenőrzés.

Szigorodott is, és nyilván ennek hatására változott a becsapottak aránya: a hetvenes évek elejére már minden tizedik balatoni vendég számított átejtettnek, a nyolcvanas évek elejére már minden második, mára pedig eljutottunk addig a nemzetközileg is elismerésre méltó tényig, hogy a magyar tenger partján a kereskedelem és a vendéglátóipar ügyfeleinek kétharmada becsapódik, akár egy föld–levegő rakéta.

Nem tudom mi lesz, ha az ellenőrzések még szigorúbbak és következetesebbek lesznek. Előfordulhat, hogy újságjaink a csalókra már nem is vesztegetik a nyomdafestéket, ellenben valamennyi lap részletes portrét közöl majd arról az egy szem balatoni üdülővendégről, akit nyaralása alatt egyszer sem csaptak be. Gondolom, ezt a honpolgárt is, akárcsak a századik születésnapjukat ünneplő matrónákat, felbokrétázott úttörők és a lakóhelyük szerint illetékes tanács elnöke köszöntik majd, ajándékba pedig kap egy aranykeretes, helyesen kitöltött számlát és egy előírt súlyú fagylaltgombócot.

Ez így rendjén való, most már csak attól félek, hogy ezzel párhuzamosan persze tovább szigorodnak a mind következetesebb ellenőrzések...

Vezda János

2×2 néha 4

Ez a mi rendeletünk! Szeptember 1-jétől „a szolgáltató olyan időpontban köteles megkezdeni a szolgáltatást, hogy a megrendelő várakozása ne haladja meg a kettő, de legfeljebb a négy órát." (Magyar Közlöny 1987. 11. sz.) Már most kettő, vagy négy? Hát mondom, hogy ez a mi rendeletünk! Olyan uszkve... Ez kétszer kettő, tehát négy. Több javító vállalat képviselője már előzetesen emellett tette le voksát. Mert súlyos büntetés fenyegeti azt a szolgáltatót, aki nem küldi ki a szerelőt a megadott időre. Kötbért kell fizetnie. Tudtommal 200 forintot. No, nem úgy, hogy azonnal levonom a számlából – ezt jobb nem megpróbálni – hanem perlem a vállalatot. És minthogy ezt a rendelkezést a munkaidőalap védelmében hozták, járhatunk a bíróságra a szolgáltatóval együtt. Már aki perelni fog.

De hát ismétlem, ez a mi rendeletünk. Célja nemes: kevesebb időt kelljen várakozással tölteni. Ugyancsak több szolgáltató fejtette ki, hogy ha pontos időpontot kell adni, akkor csak későbbre vállalja a munkát. Ahol már próbálkoztak ezzel, így is csinálták: azelőtt hétfőn azt mondták, hogy szerdán jönnek – valamikor. Most, azt mondják hogy a következő kiskedden, de természetesen a megadott 4 órán belül. Mert hogy mikor kezdődik a négy óra, azt a vállalat diktálja. Akkorra szépen beosztja a szerelőket. Te nyolcra mégy Kovácsékhoz, 12-re Hegedűsékhez és így tovább. De vajon, ha a szerelő egy órán belül végez és a következő helyszínen csak három óra múlva várják, mit csinál addig?

Igaz, a legtöbbször a 4 óra is kevés. Mert mondjuk elromlott a frizsider. Megjön a szerelő – időben – és megállapítja, hogy ki kell cserélni a relét. Ám az nincs nála. Így percek alatt végez és megígéri, hogy jön a relével. Hogy mikor? Nem most, amíg tart a 4 óra! Majd. Mert a rendelet csak a munka megkezdésére vonatkozik. Utána már nincs sem pontos időpont, sem kötbér.

Egy Hegyeshalmon túli szakember, hallva a határozott intézkedésről, csodálkozva kérdezte: miért kell ehhez rendelet? Hát a szolgáltatónak nem jól felfogott érdeke, hogy kedvében járjon a megrendelőnek – és saját magának is – a pontossággal? Meg hogy a központban olyan cimfelvevő üljön a telefonnál, aki úgy tudja kikérdezni az ügyfelet, hogy a szerelő többé-kevésbé képes legyen felbecsülni, mennyi idő kell a munkához. No meg, hogy induláskor magához vegyen egy-két alkatrészt, frizsider javításához például relét. Ja, ha van raktáron. Ha nincs alkatrész, nem ér a nevem, ez ugye objektív akadály.

Mert ez egy ilyen rendelet! A mi rendeletünk! Annyi kiskapuval, hogy nem csoda, ha eltéved az időre várt szerelő.

Földi Iván

– Úgy látszik, az átigazolásban még nem egyezett meg a két csapat.

LEHOCZKI ISTVÁN:

Más most...

– Rám pazaroltad a legszebb éveidet, ahelyett, hogy vitted volna valamire!

KALKULÁCIÓ

– Villany, gáz, adó, esztéká: 430, szelepállítás öt forint...

CSOPORTTERÁPIA

– Maguk most újra bérből és fizetésből élő, lelkes pedagógusok, nem lángossütők, hamburgeresek...

APRÓHIRDETÉS

– Csak a gépkocsi érdekli? Én 58 éves vagyok, özvegy, csinosnak mondott...

Huszonegy zongora

A vas- és acélhulladékból készült tölgyfa íróasztal mögött széles mosollyal üdvözölte vendégét Sáv Eduárd, a Kísérleti Adókivető Intézet (KAKI) helyettes alközpont vezetője. A vele szemben ülő sötét öltönyös úr udvariasan bemutatkozott:

— Dr. Bolognese Spaghetti római adófelügyelő vagyok — mondotta kifogástalan magyarsággal. — Ne firtassa, hogy hol születtem és mikor hagytam el az országot, a lényeg az, hogy Etyek községben láttam meg a napvilágot és 1966-ban távoztam el Itáliába.

— A dátum biztos?

— Nem biztos. Lehet, hogy tíz évvel korábban. Tehát miben állhatok rendelkezésére?

Sáv Eduárd biztató tekintettel válaszolt:

— Nézze, signor Bolognese, mi pontosan tudjuk, hogy Itália kék ege alatt az Ön éles eszétől, sasszemétől és bagolyfülétől retteg minden adócsaló. Az Ön híre eljutott hazánkba...

— Etyek községbe is? — szólt közbe Spaghetti.

— Si, signor — vágta rá eredeti szicíliai akcentussal a kísérleti alközpontos. — Ön, aki ebben az országban cseperedett fel, nyilván tisztában van azzal, hogy ha nálunk két ember négyszemközt bizalmasan suttog valamit egymásnak, akkor fél óra elteltével Etyek községben is tudják, miről beszéltek. Nos, dottore, Önt azért hívtuk meg, hogy megismerjük módszereit a láthatatlan jövedelmek felderítéséről, és tanácsokat kérjünk. Fáradozását természetesen honoráljuk. Kívánja a tiszteletdíjat lírában?

— Inkább prózában. Ötezer. Dollár.

A vas-acél-fa íróasztal mögül zavart krákogás hallatszott:

— Sajnos valutából és devizából... hm... szűkölünk... izé... szűkölködünk. Viszont appellálunk az ön hazafias érzéseire. Gondoljon csak etyeki szülőházára, ahol búboskemence mellett melegedett telente...

Az elszármazott olasz adófelügyelő elérzékenyülten szipogott: — A búboskemencére tekintettel forintban is fizethetik az ötezret, és bízom benne, hogy ha én helyreállítom a lelki egyensúlyomat, maguk is helyreállítják a költségvetési egyensúlyt. Térjünk a tárgyra.

— Térjünk — egyezett bele Sáv Eduárd. Kezemben tartom az eheti magyar képes hetilapot, amely idéz egy múlt heti olasz képeslapból, amelyből viszont én idézek most. Aszongya, hogy Itáliában a vagyonos emberekre a hetvenkedés, a kivagyiság jellemző. Iparmágnások, arisztokraták abban vetélkednek, hogy melyikük tudja feltűnőbben elkölteni pénzét. A Fiat cég tulajdonosa például nyolcszázötven embert látott vendégül yachtján pazar lakomára. Nálunk, ha a Csepel Autógyár vállalati tanácsa tivornyát tart, rendel egy láda kristályvizet...

— Nagyon érdekes — ámult el a signor. — Idézzen tovább.

— Egy firenzei textilgyáros szabadtéri hangversenyt rendezett, az utcán, huszonegy zongorát helyezett el egymás mellé, ugyanannyi zongoraművésszel. Így adatott koncertet. Nálunk, ha egy textilgyár dáridóra készül, meghív a művelődési házba egy zenekart, amely áll egy dobosból és két gitárosból. És még nincs vége, kedves Makaróni úr. Maguknál több ősi római család sarja villamost bérel, azon utazgat föl-alá az Örök Városban. Nálunk nincsenek ősi római sarjak, ezért az emberek csak villamosbérletet válthatnak. Gondolom, ezek után tud néhány tippet adni adókivetési ügyekben.

A dottore összevonta szemöldökét, viszont tanácstalanul hallgatott. Percek teltek el, mire megszólalt:

— Sáv úr, nincs módom ötletekkel szolgálni a láthatatlan magyar jövedelmek felkutatására. A maga példái ugyanis kizárólag a jól látható magyar jövedelemnélküliségről szóltak. Megállt a tudományom, beérem kétezer forint tiszteletdíjjal.

— Ezer — mondta bosszúsan az alközpontos. — Abból is levonunk ötszázat, adóba.

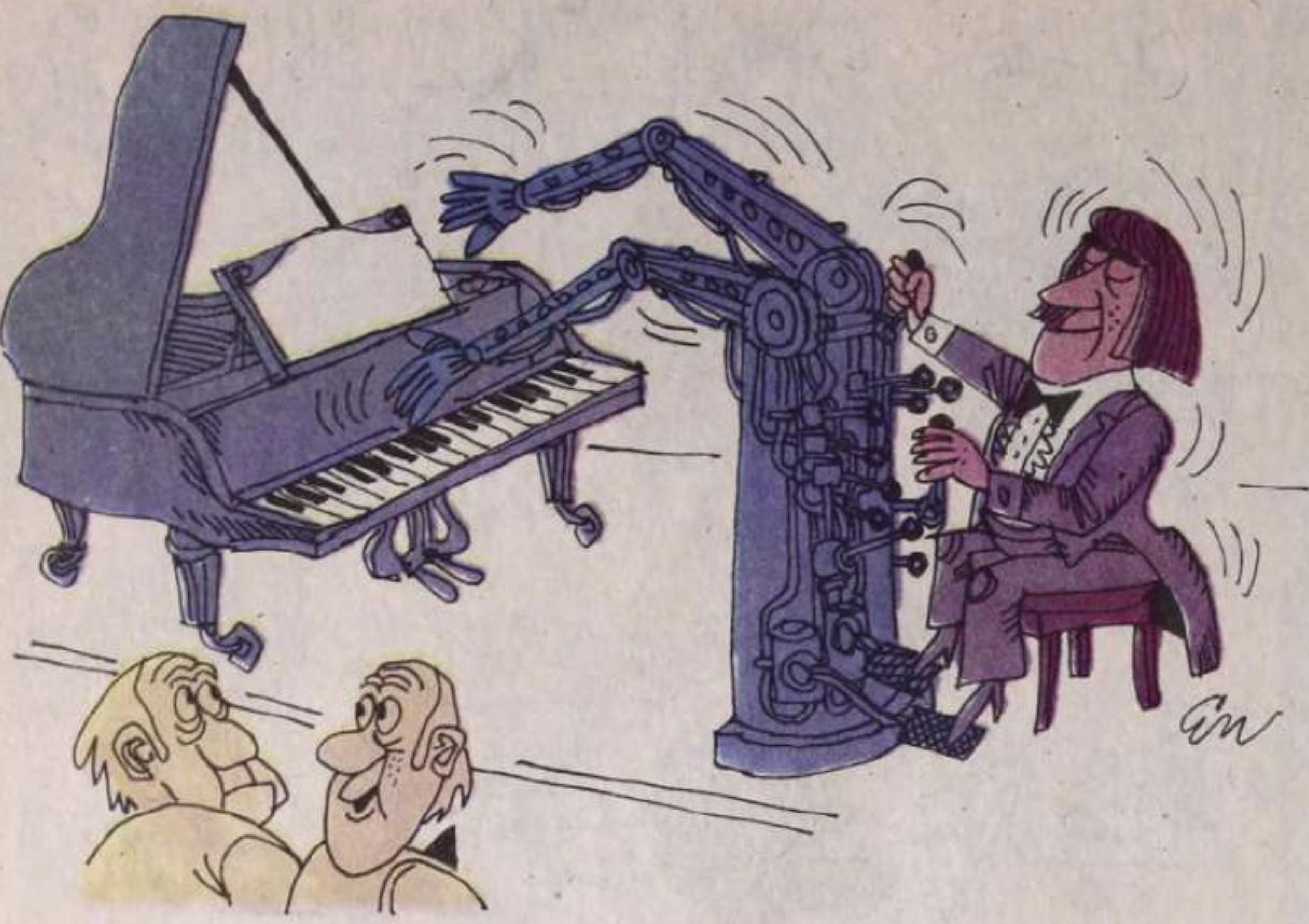
Signor Spaghetti sértődötten felpattant székéről és az ajtó felé indult: — Az első géppel visszaindulok Rómába!

A Kísérleti Adókivető Intézet (KAKI) munkatársa utánaszólt:

— Menjen csak. Majd utánanézünk, miből telik magának utazgatásra...

Fekete Gábor

ÁTIRÁNYÍTÁS

– Nagyon tehetséges, a kohászatban darus volt.

– Jó mócsingosat kérek, azzal legalább három napig elpiszmog a család!'

Szilánkok

Állatmese

— Sajnálom a csigát.
— Miért?
— Soha nem tagadhatja le magát azzal, hogy házon kívül van.

Kedves szálloda

— Telt ház van a szállodában uram. Beteszem önt a 214-be, egy nászutas párhoz.

Típus

— Ha jókedvem van, Géza mindjárt eszembe juttatja mindazt, amiért sírnom kellene.

Jellemzés

Z. meggyőződéses, mindenre elszánt megalkuvó.

Érettségi találkozó

A harmincéves érettségi találkozón megjelent a teljes tanári kar, a tanulók közül azonban sokan távol maradtak, hivatkozással élemedett korukra.

Abszolút füllentő

— Én magának már azt sem hiszem el, hogy hazudik.

Furcsa

— Van egy Trabantom és egy Mercedesem, de mindig összetévesztem őket, mert mindkettő fehér.

A költőnél

— Szégyellje magát! Felhívott a legénylakására és egy régi versét olvasta fel!

Vonaton

— Meddig tetszik utazni?
— Attól függ, hogy mikor tudom ellopni az ön bőröndjét?

Leánykérés

— Lenne a második feleségem? Mert most az elsőt veszem el.

Fogyókúra

— Csak azért szeretnék szerelmes lenni, mert állítólag fogyaszt.

Nyelvtudás

Honfitársunk ötven éve Amerikában él, és ugyanúgy beszél magyarul, mint amikor kiment: pocsékul.

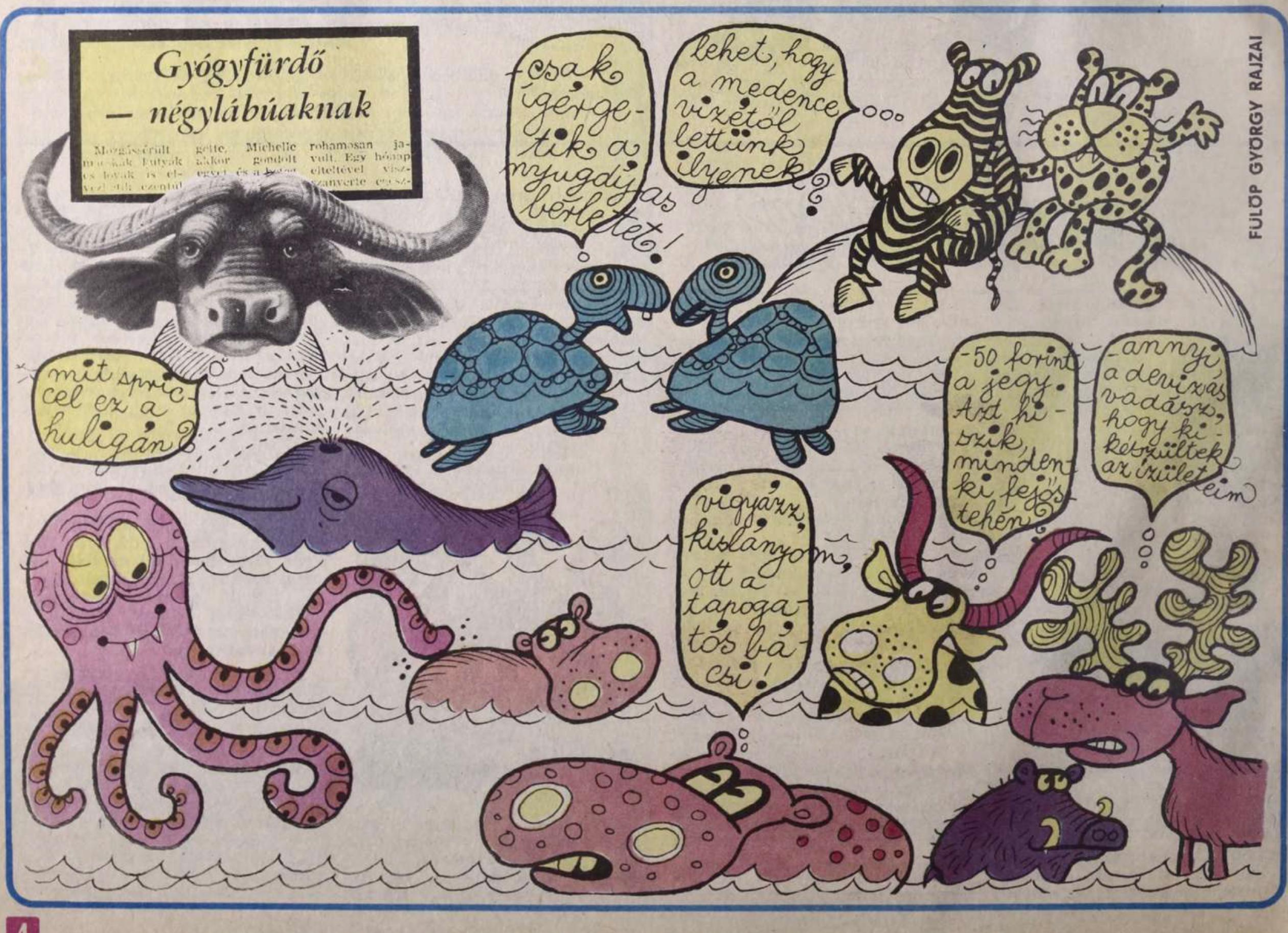
Reklám

NEM KELL BOTORKÁLNIA! TERMELŐI BORPINCÉNKBŐL MOZGÓLÉPCSŐ VISZI FEL ÖNT!

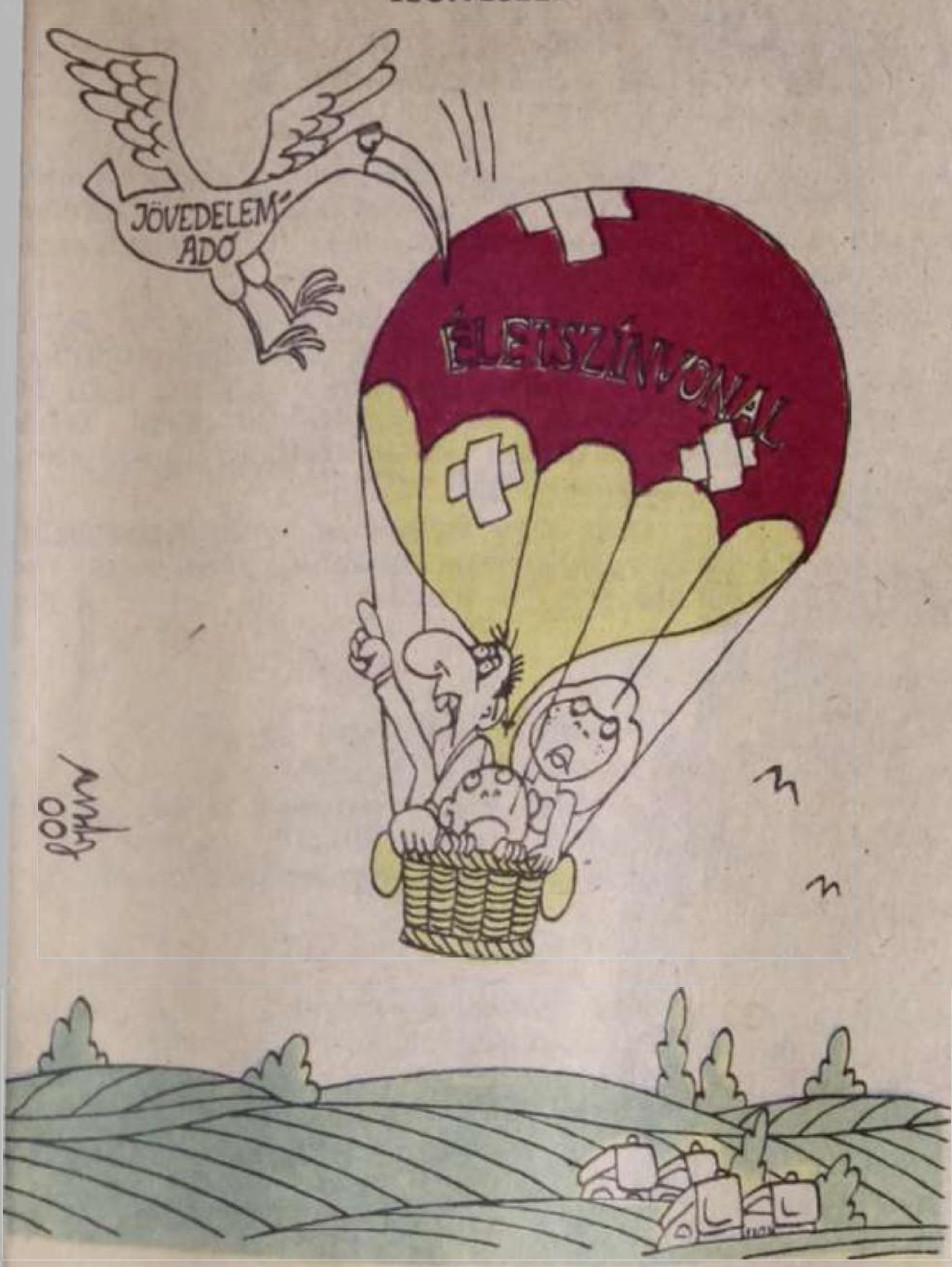
Szép kis cukrászda

— Miért írja egy s-sel, hogy fris a sütemény?
— Nem mindegy, hogy írom? Úgy sem igaz.

Galambos Szilveszter

LÉGIVESZÉLY

– Elég lehetett évekig odafent mindenkit kiszolgálni, Zizike, de most végre más fontos beosztást kap!

POPZENÉSZ A HŐSKORBÓL

Negyedszázada üzemel a legrégebbi magyar popegyüttes, vagy ahogyan alakulásakor nevezték: beatzenekar. E jeles jubileum arra ingerelte életbe kiszalajtott munkatársunkat, hogy a hazai pop dicső 25 évének tanulságait körkérdésben vegye górcső alá.

Első útja egy ma már nagymamaként funkcionáló énekesnőhöz vezetett.

— Bezzeg a mi időnkben! — sóhajtott nagyot az énekesnő. — Kiálltam az út szélére stoppolni, egy óra múlva már lenn is voltam a Balatonnál. Néha még ma is stoppolok, de ma már főként az unokáim kardigánját. Tudja maga, milyen drága ma egy kardigán?

— A beat hőskoráról ha lenne szíves ... — merengett el életbe kiküldött munkatársunk. — Amikor mindenkinek egyszerre dobbant a szíve, meg ilyenek. Ilyeneket tessék mondani!

— Jó, van ilyen sztorim is. Amikor első zenekarom megalakult, a felszerelésünk mindössze három nokedliszaggatóból és egy pléhlavórból állt. Ez utóbbi volt a dob, a nokedliszaggatókra pedig leloptam apám pecabotjáról a százas damilt, azon gitároztak a fiúk. De szép is volt, istenem ...

— Mára megváltozott a helyzet, ugye? — reménykedett munkatársunk.

— Ma csak az a hangos csörömpölés megy, meg a heje-huja! Ilyen a mi időnkben elképzelhetetlen volt. Mi kérem, még akartunk mondani valamit!

— Jó, hogy tetszett ezt említeni! Tulajdonképpen most, huszonöt év elteltével, elárulná nekünk, hogy mit akartak mondani?

— Sok mindent, de nem lehetett. Meg voltunk tiltva.

— De most már lehet! — bizakodott kollégánk.

— Most sem lehet! — mondta az énekesnő. Végzett a kardigánokkal, kötésmintát vett elő, olaszt, egy sima, két fordított. — Ma azért nem lehet, mert lehet. Most még a csapból is mi folyunk, ezért semmi értelme, hogy bármit is mondjunk. Kinél van manapság hitele egy vízcsapnak?

— Más volt akkoriban a közönség?

— Más. De ma is más. Akkoriban még a közönség is túlságosan fiatal, éretlen volt ehhez az egészhez. Összevissza csápoltak, kiabáltak, egyremásra növesztették a hajukat. Én már akkor éreztem, hogy nem lesz ennek jó vége! Szövetkezve az ifjúsági mozgalommal, velük karöltve, csápolási tanfolyamokat szerveztünk. Most meg lehet nézni bármelyik koncertünket: mindenki egyszerre csápol, egyszerre boldog. Akkor tettük a döntő lépést, amikor rájöttünk, hogy le kell váltani a közönséget. Nem volt könnyű, de megtettük. A közönség is megértette, hogy a huszonöt évvel ezelőtti lelkesedés ma már kevés. Új idők járnak, másképp kell csápolni!

— Látom, kötögetni tetszik! — jegyezte meg az életbe elugrasztott munkatársunk. — Sapka lesz belőle a kisunokának?

— Könyökvédő! — lágyult el az énekesnő tekintete. — Mindig is ez volt a vágya, de idáig nem engedhettük meg magunknak ezt a fényűzést.

— Ha szabadna még egy kissé a családi ügyeknél időznöm: úgy tudom, maguk éppen negyedszázada élnek boldog házasságban a férjével. Mi erről a véleménye?

— A férjemről? — merengett a nagyi. — Néha hamisan énekel, egyébként jó ember. De egy előnye feltétlenül van. Az ő segítségével sikerült rájönnöm a nagy igazságra: huszonöt évig együtt maradni valakivel, nem mindig érdem. Néha csak igénytelenség.

— Végezetül: mit üzen a fiataloknak?

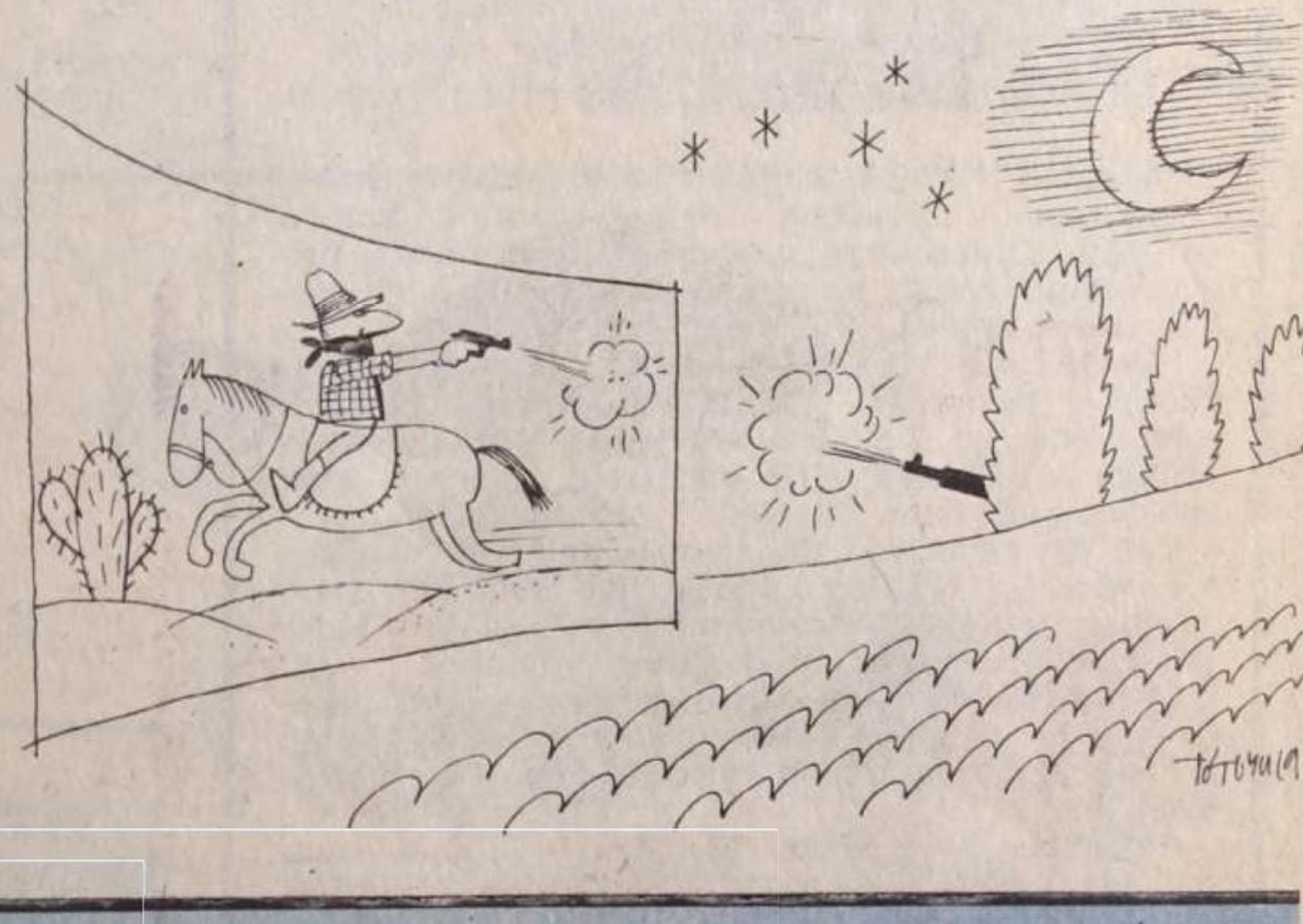
— Azt, hogy vegyenek példát rólunk. Legyenek elégedetlenek, lázadjanak, váltsák meg a világot — de mindezt a jó ízlés határain belül! Vagyis ne ellenkezzenek a szüleikkel, a tanáraikkal, a főnökeikkel, mert abból csak baj lehet.

Föld S. Péter

VÍZIZENE

WESTERNFILM A KERTMOZIBAN

A SZOT szerint talpra áll a kohászat

ÓZD A CSODÁK CSODÁJA

BAKI BAKI HÁTÁN

Lépten-nyomon megtébolyodott ragokba botlom. A tévé sportriportere szerint az egyik edző *„lenyilatkozta"* (!) a sajtónak... Hogy mit, mellékes. Itt van aztán egy cikkcím: *„Elúszott lehetőség a vízi szállításról?"*

Minthogy lehetőség soha nincs valamiről, el sem is úszhatott. Legföljebb az a reményem úszott el, hogy magyar nyelvű napilapjaink — a szent kasznival egyetemben — valóban magyar nyelven képesek szólni hozzánk.

„Több, mint 112-en neveztek be" — jelenti egy versenyről a sporttudósító.

Vajon ez mit jelenthet? Száztizenhárom benevezőt, vagy ezret?

„Kegyetlen brutalitással" vertek szét egy dél-koreai diáktüntetést a tévéhíradót vezető hölgy szerint.

Úgy látszik, a tüdőm is kitehetem, akkor sem sikerül meggyőznöm olyik kollégámat arról, hogy a kegyetlen brutalitás épp oly túlzás, mint a brutális kegyetlenség. Sémák és patronok ellen nehéz küzdeni.

Képaláírás a Magyar Nemzetben: „A régi Nemzeti Színház épülete *a mai Rákóczi út és a Tanács körút sarkán."*

Nem ismerek rá a helyre, de ez nem véletlen. A régi Nemzeti Színház ugyanis a mai Rákóczi út és a *Múzeum* körút sarkán állott.

Magyar Hírlap: *„A Margitszigeten a pincér bélszínt hozott, de bordástul."*

Az még hagyján, hogy hozta, de *azt* hogyan hozta össze, hogy egy bélszínt meg egy bordát összehozzon?

Magyar Nemzet: „E szoroson magyar hajó utoljára *az 1935-ös években* hajózott keletről nyugatra."

Hej, azok a régi szép 1935-ös évek! Mennyi is volt belőlük?

Egy világhírű német regény magyar fordításából: „Nem ok a *felpillantásra*, ha egy fiatal művész [...] rajztekercseket ad át..."

Mi tagadás, ez valóban nem a felpillantásra, inkább a szótárba pillantásra ok. Az *Aufsehen* főnév ugyanis nem felpillantást, hanem *föltűnést* jelent. Tehát: nincs abban semmi föltűnő, ha egy fiatal művész... stb.

Csak úgy mellesleg: a fordítás, benne e vaskos leiterjakabbal, most érte meg *hatodik* (!) kiadását.

„Elszigetelt izolációban élnek" — olvasható az Új Tükörben.

Most el kéne döntenem, vajon ez tautologikus pleonazmus-e, avagy blőd csacskaság, de juszt se döntöm el. Is-is.

Egy zsokéról mondja a szórakozott sportriporter: *„Kállai Pál, akit ma az NSZK-ból látunk vendégül, kitűnő származású telivér."*

Sajnos, elfelejtette hozzátenni, melyik paci lovagolja.

Rakéta regényújság: *„Nemrég a Telekin (ma: Köztársaság tér)..."*

Nos, a zsibárusok piacát elköltöztették ugyan a Teleki László térről (ma: Teleki László tér), előbb az Ecseri, majd a Nagykőrösi útra, de magát a teret eddig senkinek nem jutott eszébe átköltöztetni a Tisza Kálmán (ma: Köztársaság) térre.

Akadt itt, ugye, „körutas" baki, aztán „teres" baki; „utcás" baki még nem. Íme: a budai *Városmajor utca és Maros utca sarkáról* esik szó az Élet és Irodalom egyik tárcanovellájában.

Nos, mint köztudomású, a Városmajor utcának a folyók közül csak a *Szamos* utcával van közös sarka, a Maros utcával nincs. Saját bakiján utólag jót derült elkövetője:

Timár György

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

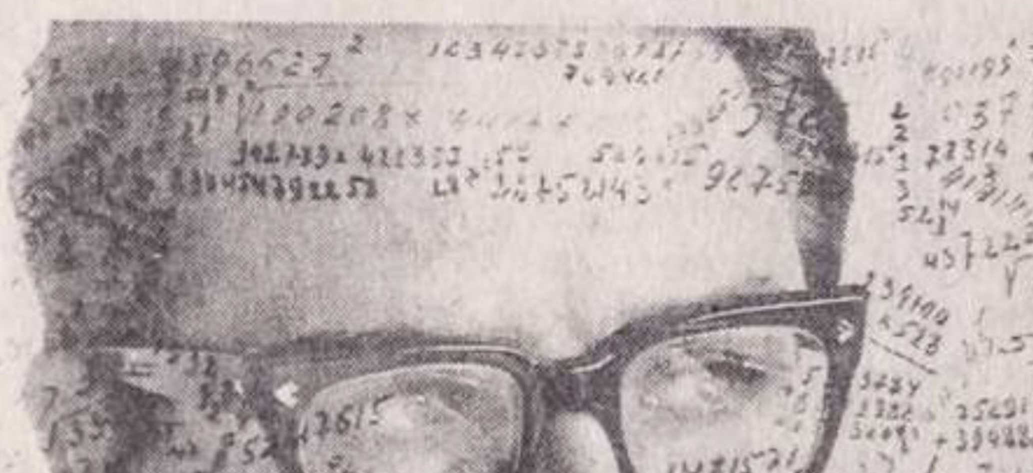
— Az ön vérnyomása sehogy sem tetszik nekem — csóválja a fejét az orvos.

— Magas vagy alacsony?

— Normális. De a mi korunkban éppen ez a rossz előjel!

FOTÓSAROK

SZÁMTALAN SZÁM

Életünket számok szórják szerte-széjjel. Számtalan számot ismerünk, hiszen tudnunk kell a születési dátumunkat, a személyi számunkat, irányítószámunkat, a szerencsésebbeknek pedig telefonszámuk is van.

Létezik még gépkocsi-rendszám, házszám, hivatalokban szobaszám. Száma van a személyi igazolványnak, a jogosítványnak és az ügyfélnek, amikor a tanácsnál, IKV-nál, vagy éppen a közlekedésrendészeten iktatják.

Van egy szám az étlap jobb oldalán és van egy másik is, a fizetési boríték bal oldalán. Azzal azonban feltétlenül számolnunk kell, hogy kiadásaink rendre meghaladják a bevételeinket.

Csütörtök esténként bűvös számok tartják izgalomban a felserdült lakosságot, a lottóhúzás után néhány perccel azonban ezeknek már nincs jelentőségük.

Az ember nem szám, de idővel számtalan számot kénytelen fejben tartani. Sajnos, a fejünk sem káptalan, így kérünk mindenkit, ne várják el tőlünk, hogy kívülről tudjuk a saját nevünket!

efespé
(MTI Külföldi képszolgálat)

BÚCSÚ A BALATON-TÓL

Hatezer tanár hiányzik a katedrákról

ÉS HÁNY PEDAGÓGUS?...

Kétfejű malac született Tatán

EBBŐL LESZ A HABSBURGER?

A PIMASZSÁG TETEJE

– Könyörgöm, jóemberek, segítsenek rajtam, a Kanári-szigetekre szeretnék utazni!

ÖRÖMHIR

– Molnár néni, a Vöröskereszt meglelte a gyermekeit, itt laknak a szomszéd utcában!

PROTEKTOR-PROTOTÍPUS

A protekcióról kötetnyit írtak össze az újságokban, ami már önmagában is bizonyítja, hogy a protekcióra szükség van, mert hálás téma.

Az irodalomban különbözőképpen definiálják a protekció jelenségét. „Némi előnyhöz juttatás"-nak nevezi az egyik szerző, a másik „hasznos kapcsolatteremtő eszköz"-ként mutatja, a harmadik a „kiválasztás természetes módjának tekinti", de olyan is akad, aki szerint a protekció a korábbi káderezés liberális változata.

Szinte valamennyi szakértő megegyezik azonban abban, hogy a protekció fejlődésünk jelenlegi fokán szükséges rossz, ilyesformán a borravalóval rokon, harcolni kell ellene, de lehetőleg úgy, hogy annyi azért maradjon belőle, amennyire magunknak szükségünk van.

Kevesebb utalást találunk már az irodalomban a protekció gyakorlatára, megfigyeléseink szerint a protekcióért ostromolt személyek e zaklatásokra különbözőképpen reagálnak.

Egyes típus. Meg sem hallgatja a kérelmezőt, már a telefonban elutasítja, mert ő ilyesmivel nem foglalkozik, van ennek rendes, törvényes útja, tessék az illetékes szervekhez fordulni. Eredmény: a kérelmező (rokon, barát, osztálytárs, klubtárs, sporttárs) halálosan megsértődik, útonútfélen terjeszti, hogy a befolyásos személy fennhéjázó, szőrös szívű alak, aki még csak azt a fáradságot sem veszi, hogy színe elé bocsássa a bajbajutottat.

Kettes típus. Fogadja a kérelmezőt, nyájasan végighallgatja, majd miután felmérte, hogy erre a kérdésre neki semmiféle befolyása sincs, őszintén közli az illetővel. „Nézd kedves barátom, nem akarlak áltatni, becsületesen megmondom, ehhez én kis pont vagyok, csak félrevezetnélek, ha mást mondanék." A kérelmező rendkívül hálás a jó szóért, igazán szép tőled, hogy őszintén megmondtad, ez is ritka manapság, mert az embernek csak fűt-fát ígérnek, aztán nem teljesítik, benned legalább nem csalódtam, aztán kimegy az ajtón és az első arra járóval közli, hogy a befolyásos személy egy hazug fráter, a szemébe meri mondani, hogy nincs puvoárja, pedig akkora puvoárja van, mint egy bovoárnak, de azt biztos pénzért osztogatja, satöbbi.

Hármas típus. Ez az úgynevezett nem-ígérek-semmit-de majd-megpróbálom fejesek csoportja. Miután végighallgatta a kérelmezőt, nem mond se igent, se nemet, csak bizonytalan ígéretet tesz, hogy utánanéz a dolognak, és megpróbálja elintézni az ügyet. A kérelmező kételyek között lebegve hagyja el a szobát, úgy érzi, üres a marka, nem kapott semmit. Eme hitében megerősödik, ha a protektor tényleg nem tudta elintézni az ügyét, ha viszont mégis elintézte, akkor a kérelmező meg van győződve, hogy az ügy olyan bagatell ügy volt, hogy az a protektortól függetlenül is elintéződött volna, az ilyen tutyimutyi protekció ugyanis semmit nem ér.

Negyedik típus. A hármasnak éppen az ellenkezője. Ez az eljárás tapasztalatunk szerint a protektorok számára a legelőnyösebb és a legkényelmesebb. Kérelmező előadja az őt ért sérelmet, aminek orvoslását kéri. Protektor felugrik az asztal mellől, ide-oda rohangál a szobában, nahát, micsoda disznóság, ezt tették veled?! Nem hagyjuk annyiban, majd megmutatjuk nekik, csak add be azt a kérvényt komám, aztán aludj nyugodtan, a többit bízd rám! Kérelmező boldog kábulatban hagyja el a szobát, ügyét jó kezekbe tette le. Protektor abban a pillanatban, ahogy az ajtó becsukódott, már el is felejtette a dolgot, azaz rábízta azt a dolgok elintéződésének természetes folyására, aminthogy a dolgok valóban maguktól is elintéződnek, vagy jól, vagy rosszul. Adott esetben a kérelmező, ha kérvényére pozitív válasz fog érkezni még holta napjáig is áldja a protektort, aki dinamikusan a védelmére kelt. Negatív válasz esetén pedig belátja, hogy reménytelen ügy volt, amin még ez a lelkét kitevő derék protektor sem tudott segíteni, még sajnálja is szegényt, hogy ennyit fáradozott érte. Pedig mint tudjuk, az ujját sem mozdította.

Összefoglalva: Protekciót lehet adni, lehet nem adni, de nyíltan és őszintén megtagadni életveszélyes. Legalábbis a dolgok jelenlegi állása mellett, amikor még ott tartunk, hogy nem mindenkivel lehet őszintén beszélni. Ha viszont már ott tartunk, hogy mindenkivel nyíltan lehet beszélni, nem lesz szükség protekcióra.

Novobáczky Sándor

– Jó estét kívánok, idézést hoztam...

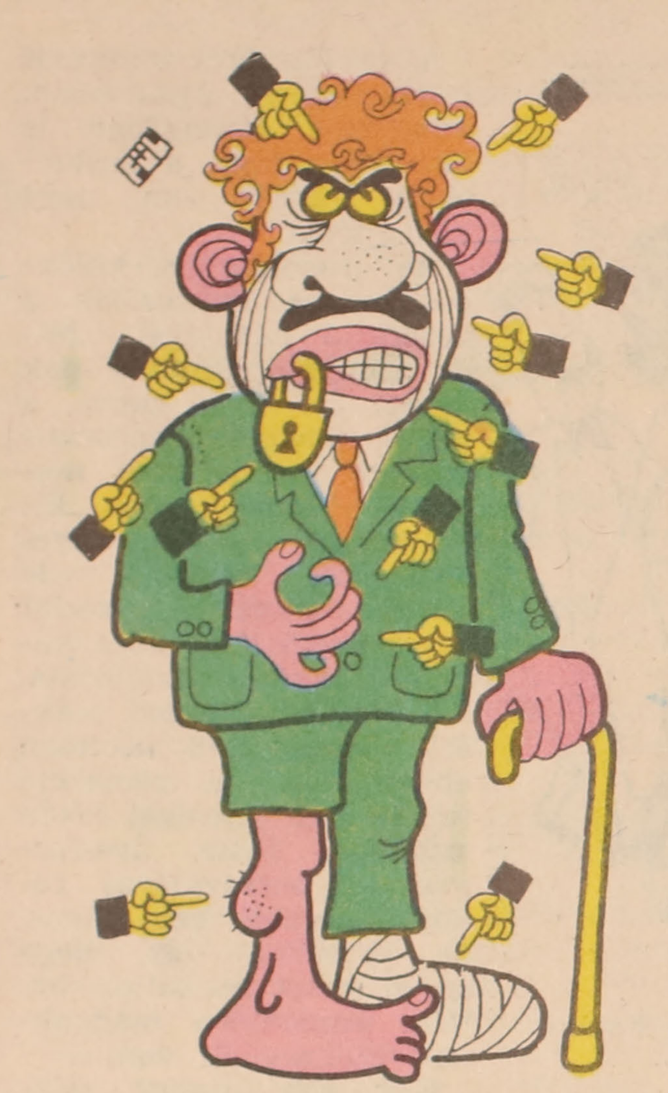

– Na, jól bevált az új permetezőszer?

IDEG-ALAPON

– Már megbocsásson, kockázatos vállalkozásokhoz nem adunk pénzt . . .

IDEGARTALMAK ANATÓMIÁJA

Rongyot ráznak a hajára
főnöke megy az agyára
lakatot tesz a szájára.

OTP-t vesz a nyakába
siketül utca zajába
motor puffog az orrába.

Foga vacog az adótól
marka viszket a TEHO-tól
gyomra görcsöl a sajtótól.

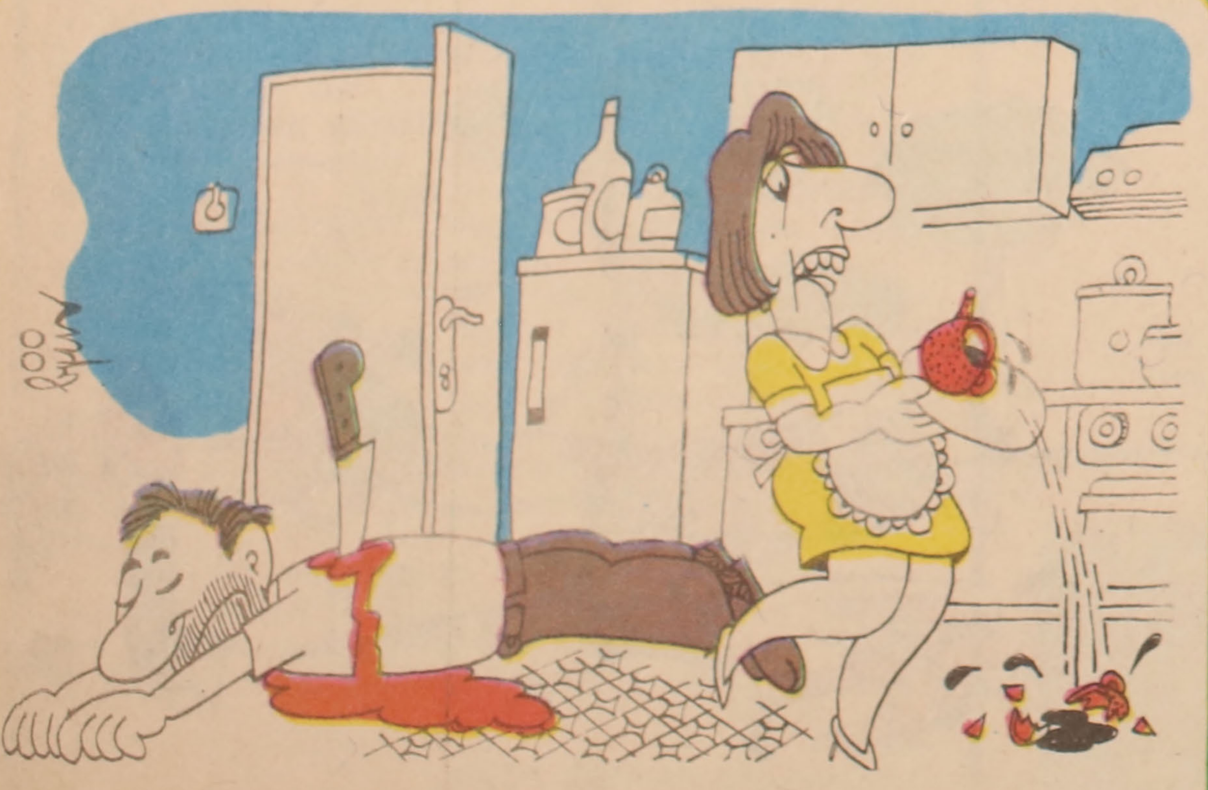
Vállát nyomja az adósság
lábára lép a hatóság
inába száll a bátorság.

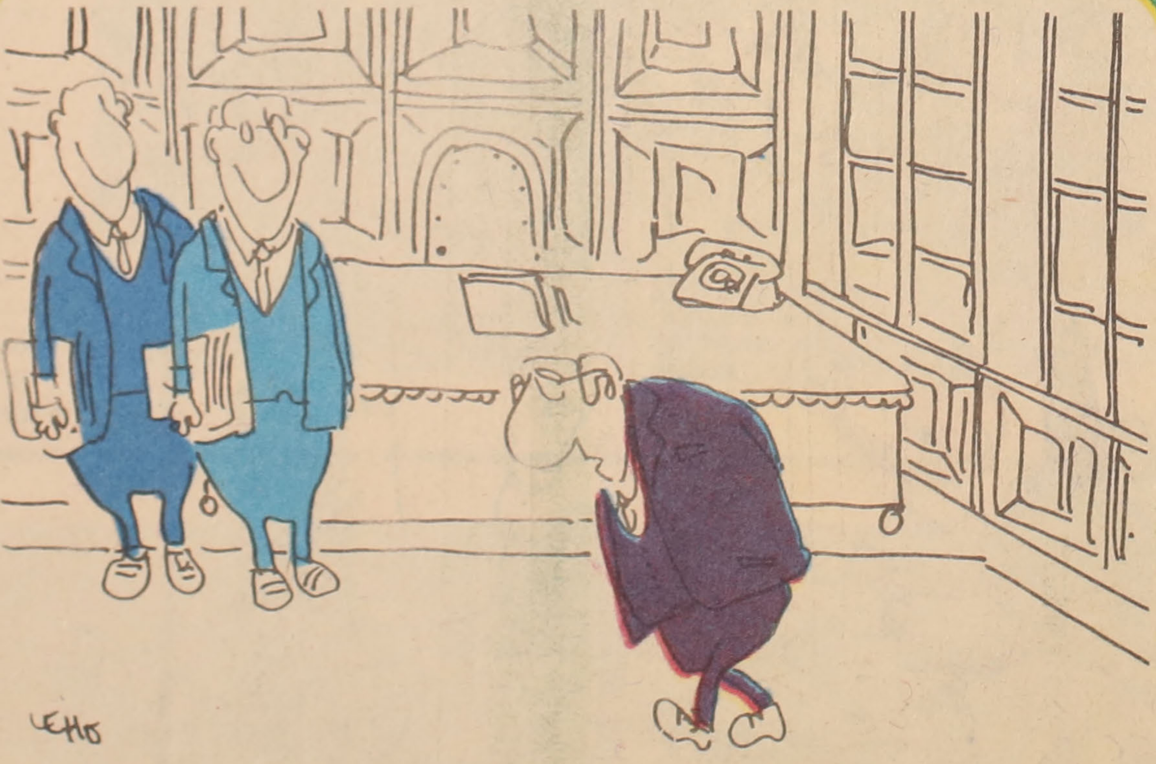
– Nyugi, csak egy új bizományi nyílt a sarkon!

– Általában csendesen viselkedik, csak azt nem szabad kiejteni előtte, hogy termékszerkezetváltás . . .

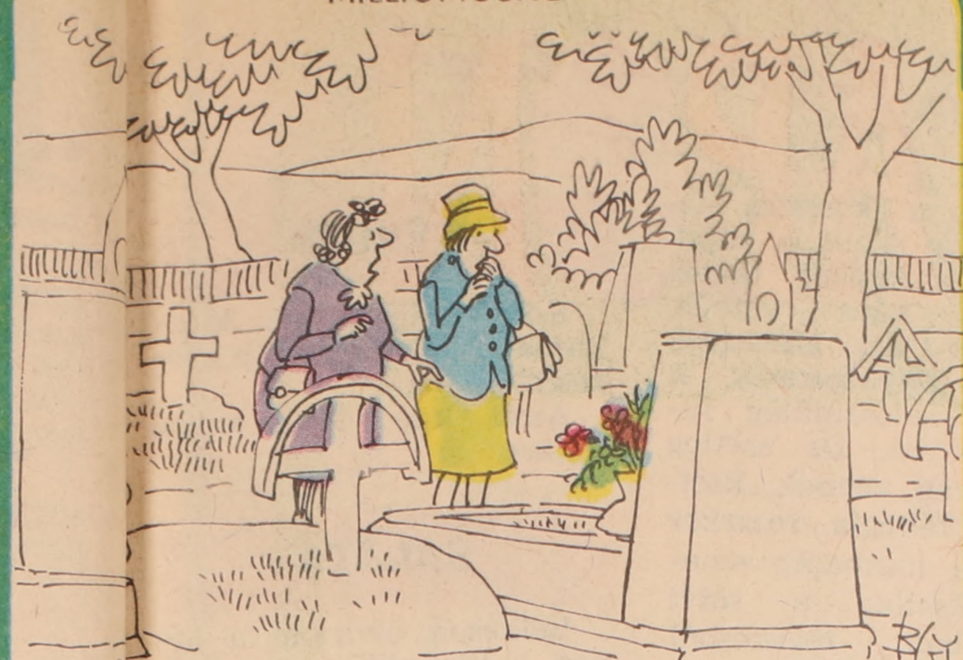

– Na tessék! Éreztem én, hogy ma csupa bosszúság ér! . . .

– Kiképeztünk egy csomó adóellenőrt, de mi lesz, ha mégsem szavazza meg az országgyűlés? !

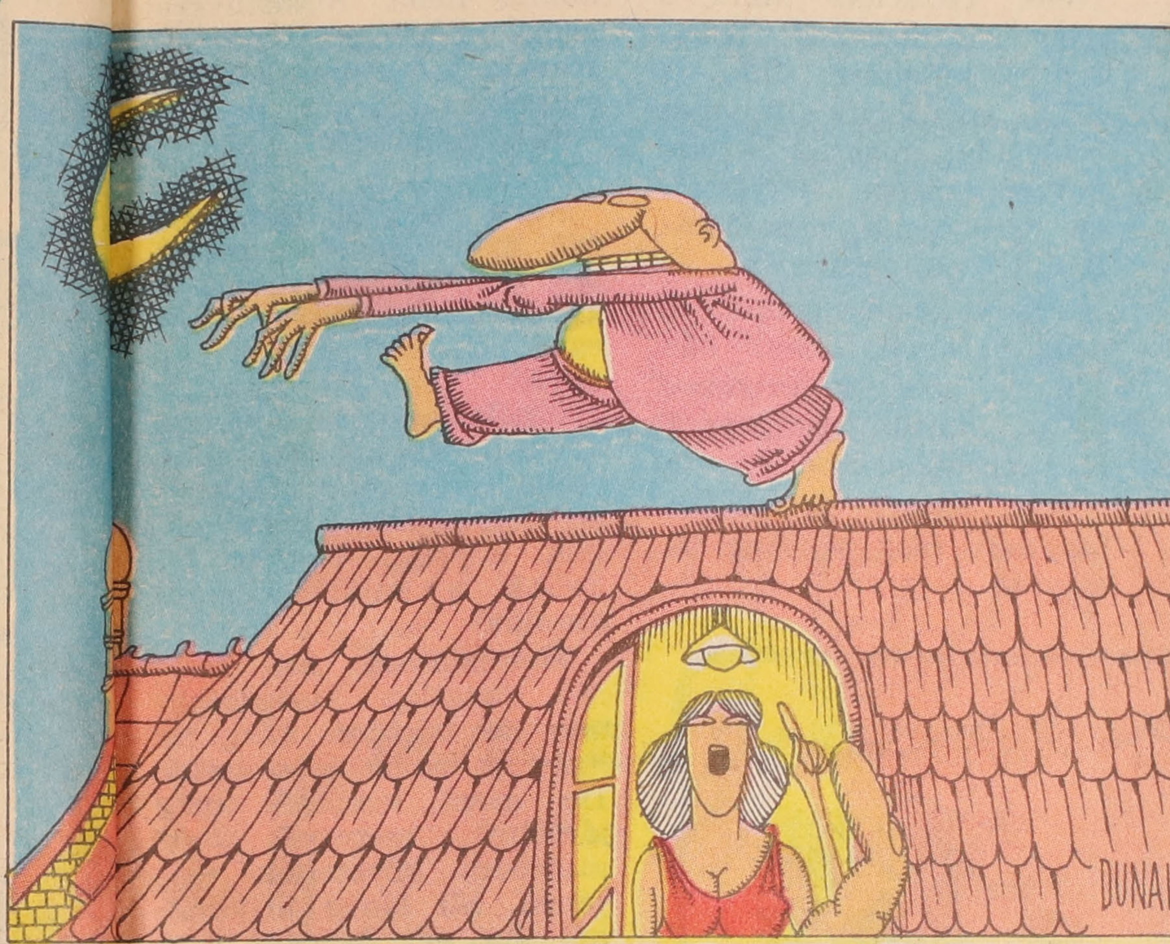
MILLIOMOSNŐ

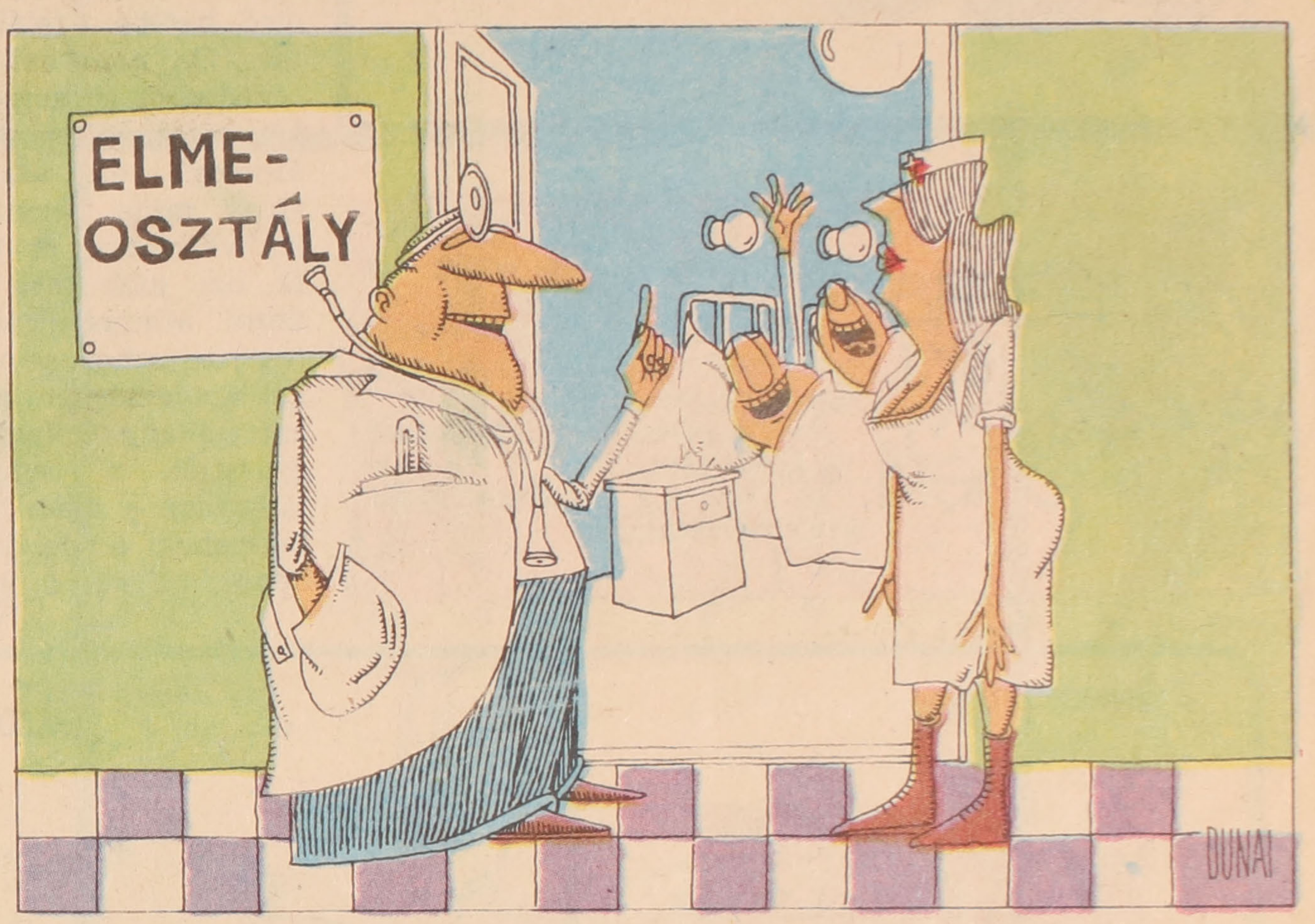
– M[...]k, most írják Hédiék Bogotából, hogy Aladár bácsi ham[...]lyett hasis volt az urnában . . .

– Rossz hatással van a gyerekekre a tv-híradó.

[...]or úr! Mielőtt kimászott, állandóan valami bruttósítást emlegetett.

– Napóleonnak és a bérreformért ordítozónak adjon be egy injekciót.

A HIVATAL ÁLDOZATA

BOHÓ, BOHÓ GYEREK

Berobban a srác, csupa láng a füle, holott részesült tűzvédelmi oktatásban.

— Terveim vannak! — kiáltja.

— Terveim!

— Utasításosak, vagy az objektív valóság talajában gyökerezők?

— Merészek! Bátrak! Fantaziadúsak!

— Még mindig a jobbik eset. Ki vele!

— Először is kesztyűket akarok gyártani. Négyujjas kesztyűket!

— Négyujjasokat?!

— Világos. Ez eleve húsz százalékos megtakarítást jelent. A felesleg egy részéből pedig hatujjasokat gyártok, hosszú szárral, igényesnek tripla áron.

— Bohó, bohó gyerek! A négyujjasok miatt megbírságolnak súlycsökkentés címén, a hosszúszárasokért pedig adót vetnek ki rád.

— Milyen adót?

— Száradót.

— Kesztyű ugrott. Nem baj. Van másik. Ez telitalálat. Elmegyek Tihanyba visszhangnak. Ráfordítás semmi, rezsi nulla, plafon a csillagos ég. Elbújok egy domb mögé, jön a turista, bedob egy dollárt és akkor én bármit visszakiabálok neki.

— Bohó, bohó gyerek. És, ha lejt dob be és arabul kiabál?

— Visszhang ugrott. Nem baj. Van másik. Kiadom Cinka Panna első nagylemezét. A távolbaszakadtak úgy veszik, mint a cukrot. Biztos siker.

— Bohó, bohó gyerek. Cinka Panna rég nincs köztünk.

— Ő is távolba szakadt? Hiszen érthető. Japánban sokkal többet keres egy népzenész. Cinka Panna ugrott. Nem baj. Van másik. Keresztezni fogom a papagájt és a könnyező pálmát.

— Mi célból?

— Hogy elmondhassa, miért könnyezik. Ez világszenzáció lesz. Sőt, ez még jobb. Most jutott eszembe. A serdülő fák ugyebár gyorsabban növekednek, ha verseket mondunk nekik?

— Kétségkívül.

— Az sem tagadható, hogy a természetben bizonyos folyamatok megfordíthatók.

— Kétségkívül.

— Tehát én serdülő gyereket ültetek egy öreg fa alá. Akkor majd az öreg fa mond verset őneki.

— Figyelemre méltó. De van itt egy bökkenő.

— Éspedig?

— Mit csinálsz, bohó, bohó gyerek, ha az öreg fa olyan verseket mond, aminőket az irodalmi lapokban olvashatsz?

— Igaz, öreg fa ugrott. Nem baj. Van másik. Átmegyek az építőiparba. Könnyű fémszerkezetet helyezek el, fogok egy szép fehér nyári felhőt és belédömöckölöm. A könnyű fémszerkezetet ezután eltávolítom és ott marad a habkönnyű felhőpalota, az álomszép épületcsoda.

— Bohó, bohó gyerek. Nem tudod, mit beszélsz. Véletlenül kifogsz egy esőfelhőt, máris nyakadon a tv-híradó, mert beázik az épület. De áruld el, miért koholsz te ilyen fantasztikus terveket, hm?

— Miért, miért? Mert meg akarok élni. Szépen, biztosan, gond nélkül . . .

Ebből is látható: mindenkinek megvan a maga neuraszténiája.

Hiszen mondtam én, hogy bohó, bohó gyerek!

Na de ennyire . . .

Peterdi Pál

Búcsúzunk Schwott Lajostól

Ismét elment egy öreg harcos ... Schwott Lajos rajzolóművész, a Ludas Matyi alapító tagja nyolcvanesztendős korában csendesen befejezte földi pályáját. Szinte a végső pillanatig dolgozott, szomorúan búcsúzunk tőle.

„Ha én lennék az igazgató" címmel dolgozatot írnak az osztályban. Telik-múlik az idő, s a tanár észreveszi, hogy az egyik nebuló még egy sort sem írt le.

— Te miért nem dolgozol? — kérdi tőle.

— Várom a titkárnőt. Majd neki lediktálom.

Csak úgy firkálgatok

ÉPÍTKEZÉS

Minden reggel azzal kelek fel, hogy no, most igazán előkapom a fényképezőgépet, és fényképriportot készítek a Nők Lapjának, vagy az Ország-Világnak, vagy a Képes 7-nek, de ezt már nem lehet nézni. A szemközti házat ugyanis kívülről átmázolják. Nagyon ráfér. Még a háborús nyomok is látszanak rajta. Június első hetében felállványozták. De nem azt. Hanem tévedésből a szomszéd házat. Azután lebontották az állványt és áthelyezték. Hogy mibe került a felleállványozás, és ki fizette, azt jobb meg se kérdezni. Június elején kezdték, de sehol semmi. Reggel nyolc tájban megérkezik néhány dolgozó, elfogyasztják a reggelijüket, játszanak a macskával, kifekszenek a deszkára pihenni, ha süt a nap, társalognak, a korlátra támaszkodva nézik a tájat. Délután háromkor távoznak. Ha bátor volnék, megállnék az állványok alatt és fényképezném. A dolgozók valószínűleg fütyülnének rá. De esetleg rossz néven vennék. Esetleg egy féltégla rosszkor esne le a harmadik emeletről. Esetleg a sötét lépcsőházban tévedésből hozzám repülne egy sörösüveg. Esetleg egyetlen földi vagyonunknak, hófehér Ladánknak ismeretlenek kiszúrnák mind a négy abroncsát... esetleg... különben, más is látja, mi folyik itt, más is szólhat, másnak is van fényképezőgépe, golyóstolla, keze, szája, más utcában is van építkezés.

Vagyis nem ugatok és nem harapok, ahogy bátor és hűséges kutyához illene, hanem lesunyom a fejemet és morgok.

Mint ahogy te, drága barátom, meg te, meg te, meg te.

KÉRDÉS

Könyvújdonság a kirakatban: „Mit egyen a gyerek?"

Amit kap. Meg amire telik.

SALÁTA

Lelkesen olvasom a képes hetilapokban az ételrecepteket. Nem mintha meg akarnám csinálni. Egyrészt jó, ha a mellettünk levő egyműszakos közért néha rozskenyeret árul, nem az indiai és francia ételfinomságokhoz szükséges spárgát, articsókát, különleges fűszereket.

Most viszont olvastam egy gyümölcssaláta receptet. Lényege, hogy sokféle gyümölcshöz hozzáadunk egy pohárka rumot. Én ugyan nem szoktam a gyümölcssalátába szeszt keverni, de hát aki akar, adjon. A recept meglepően folytatódik: „gyerekeknek a rum helyett tegyünk a salátába rumaromát.

Méltóztatnak ezt érteni? Ártatlan kisdedeinkben ne tegyünk kárt, ne itassunk velük erős szeszt. De azért ismerjék meg idejében, szeressék meg idejében, követeljék idejében. Mi lenne a világból, ha egy hétéves gyerek nem tudná, hogy milyen ízű a rum?

Elég, ha az ábécét nem tudja.

ALMA MATER

Találkoztam volt iskolatársnőmmel. Együtt koptattuk a Dobó Katalin felsőkereskedelmi lányiskola padjait, valamikor, régen, időszámításunk előtt.

— Képzeld — meséli —, a Wesselényi utcában jártam, elfogott a honvágy, bementem a régi iskolánk kapuján, ahol most valami szakiskola van. Felmentem a néhány lépcsőn, amikor utánam kiabált a portás:

— Maga hová megy?

— Csak ide a folyosóra.

— Kihez?

— Senkihez, csak egy kicsit körülnézni.

— Mit akar körülnézni?

— Ez volt a régi iskolám. Ide jártam.

— És kijárta?

— Igen.

— Akkor mit keres itt? Tűnés, de gyorsan...

Tavasz, líra, iskolai emlék, szép, gyengéd világunk.

Fehér Klára

KRENNER ISTVÁN:

VALUTAÉHSÉG

– Újabban már a pontyok is csak márkára és dollárra harapnak.

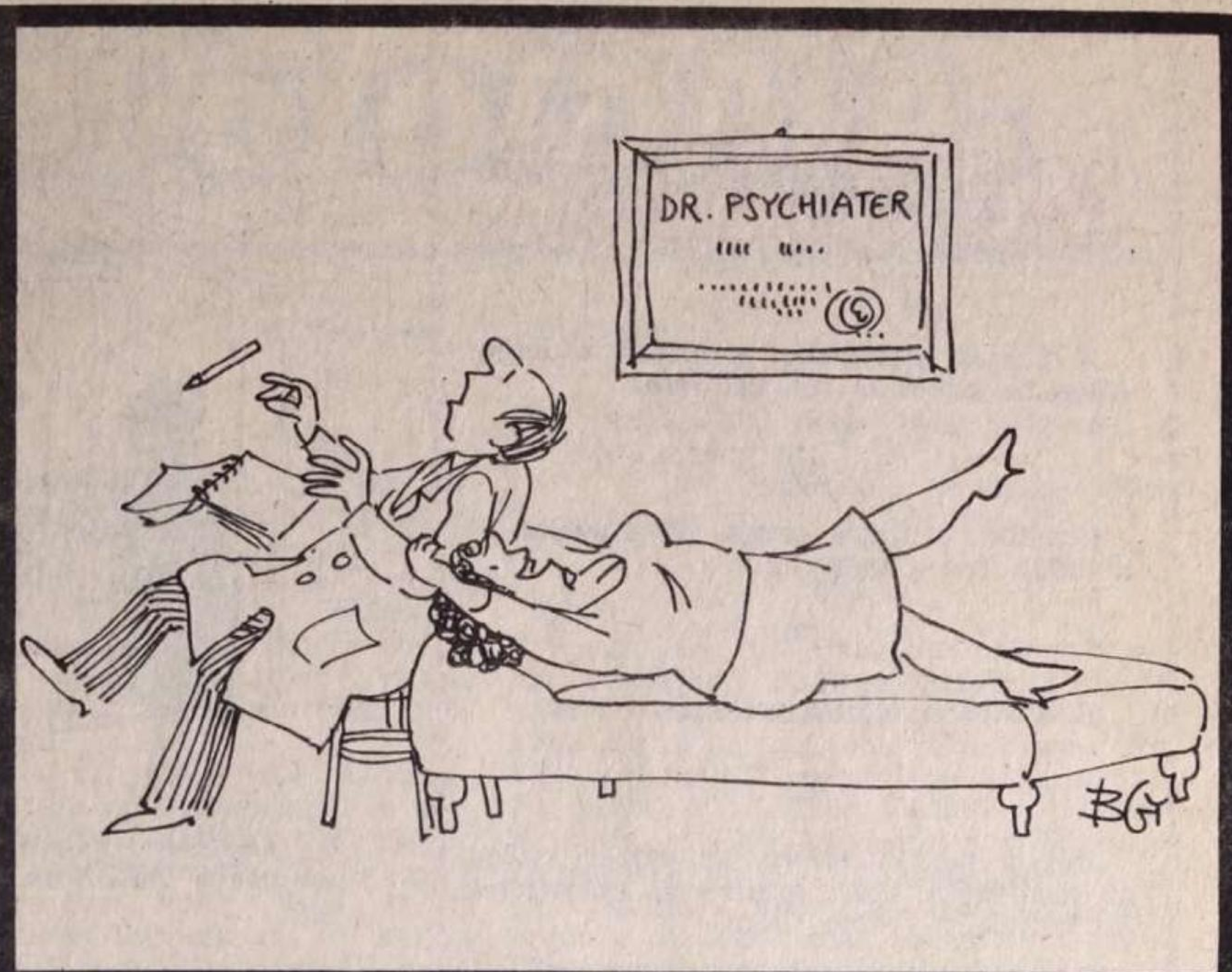
OPTIMIZMUS

HORGÁSZKAR

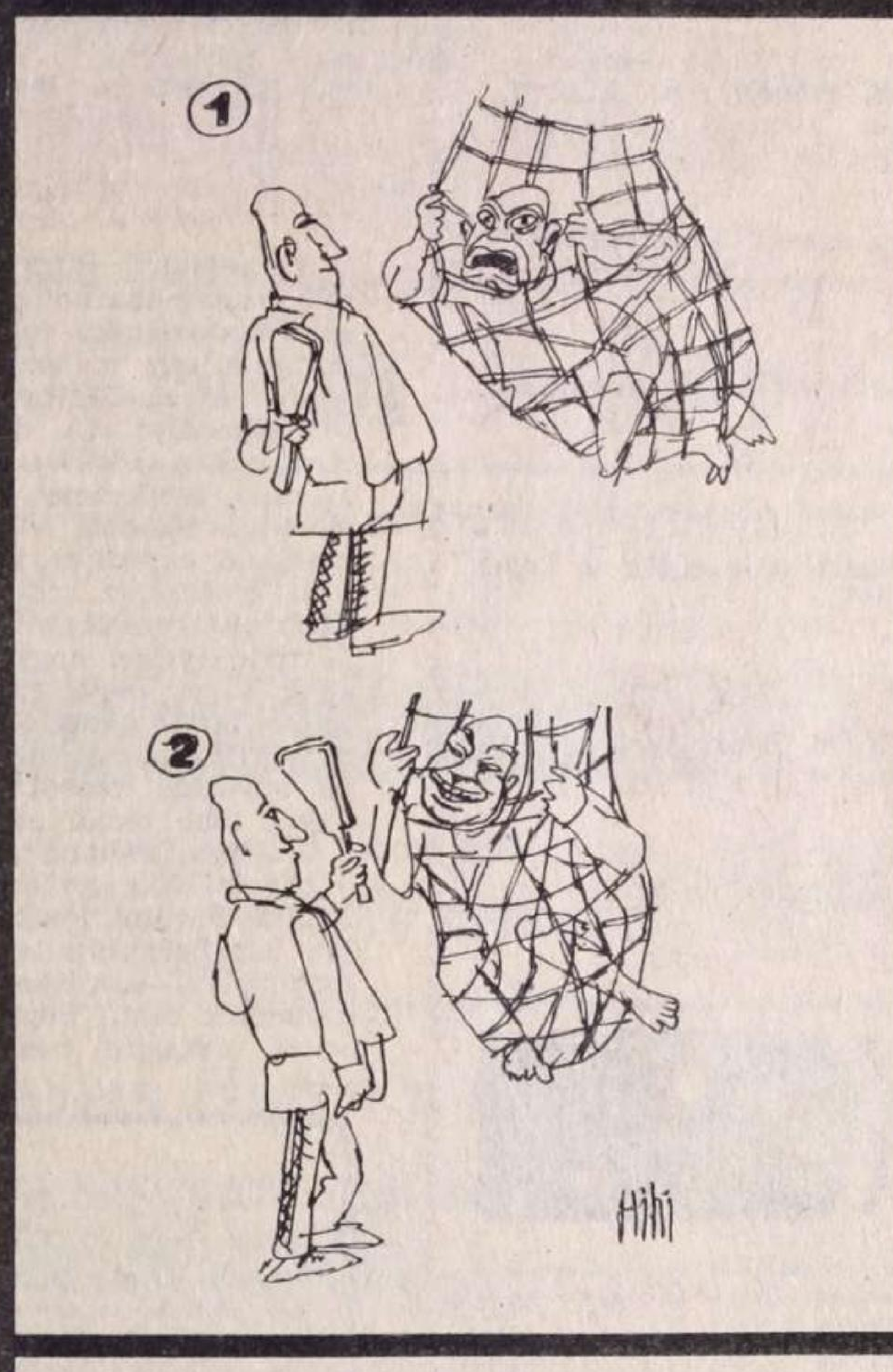

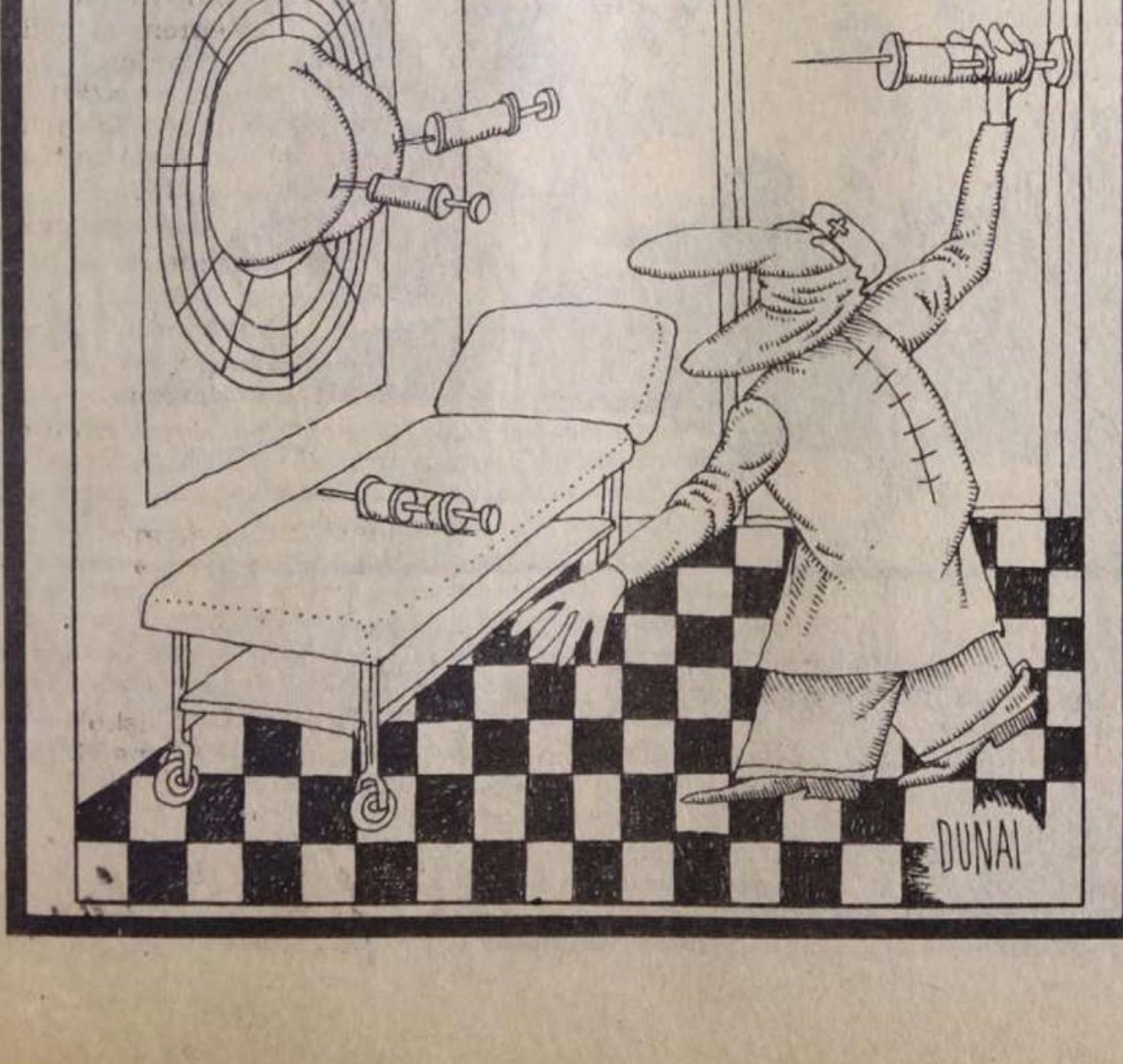

terápia

BALÁZS-PIRI, BRENNER, SAJDIK, HEGEDÜS, DUNAI, DALLOS

MaFoRIZMák

A hosszú élet titka: nemcsak a háborúkat, a békét is túl kell élni.

Ismétlés a tudás anyja. Évismétlés — a tudás mostohaanyja.

Selejtben is létezik minőség.

Még mindig jobb, ha az ember kullog az események után, mintha az események kullognak az ember után.

Előtted áll, aki mögött más áll.

A rosszнyelvek mindig jólértesültek.

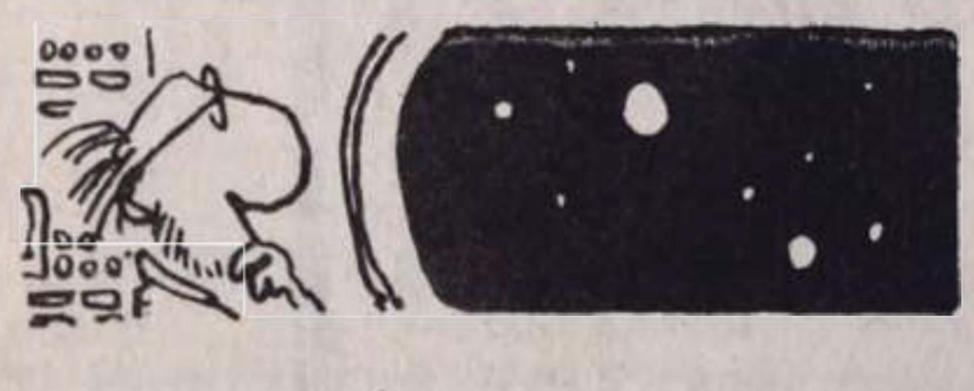
Nem őrzik reálértéküket a humán értékek.

Van, aki a tehetségtelenségét is képes aprópénzre váltani.

Jó adósnak sem jó lenni.

Ne bolygassuk a jövőt!

(münz)

– Nekem az a véleményem . . .

VILMA NÉNI

– Képzelem, milyen komor lesz a következő parlamenti ülés, haza kéne hívni a Staller Ilonkát!

TÁRSADALMI SZENT

A HÉKULA-SZTORI

A Januári Rügyfakadás fedőnevet viselő szuper-technológia kutatóintézet egyike azon tudományos fellegváraknak, amelyeket porig sújtott az importkorlátozás. Különösen a hékulaoldó-behozatal leállítása jelentett akadályt. (A hékula is fedőnév, egy igen fontos, körülbelül a golyós tiki-takihoz hasonló szerkezetet álcáz az ipari kémek elől.) A délbelga világcég (amelyik egyeduralkodó exportőr) váratlanul kétszázszorosára emelte az oldószer árát. Hogyan tovább? Az intézet válságstábjának egyik tagja tudni vélte, hogy az egykori főraktáros kábé kilenc évvel ezelőtt benyújtott valami újítást, amit nem fogadtak el, viszont a japánok lekoppintották, és elárasztották vele az amerikai piacot. A főraktáros újítását akkor több okból utasították el:

1. semmi tudományos papírja nem volt,
2. nem volt hajlandó az oldószer összetételét elárulni, csak kért négy láda hékulát, azt belocsolta a zsebéből elővett üveg tartalmával, és olyan oldódás jött létre másodpercek alatt, mint termelési tanácskozáson a vitaindító beszéd végén,
3. végezetül, de nem utolsósorban, az újítónak rengeteg pénzt kellett volna fizetni, és ezt az ő saját érdekében nem tehették meg, mert akkor a pénz elvette volna az eszét, és lehet, többet semmit nem talál ki.

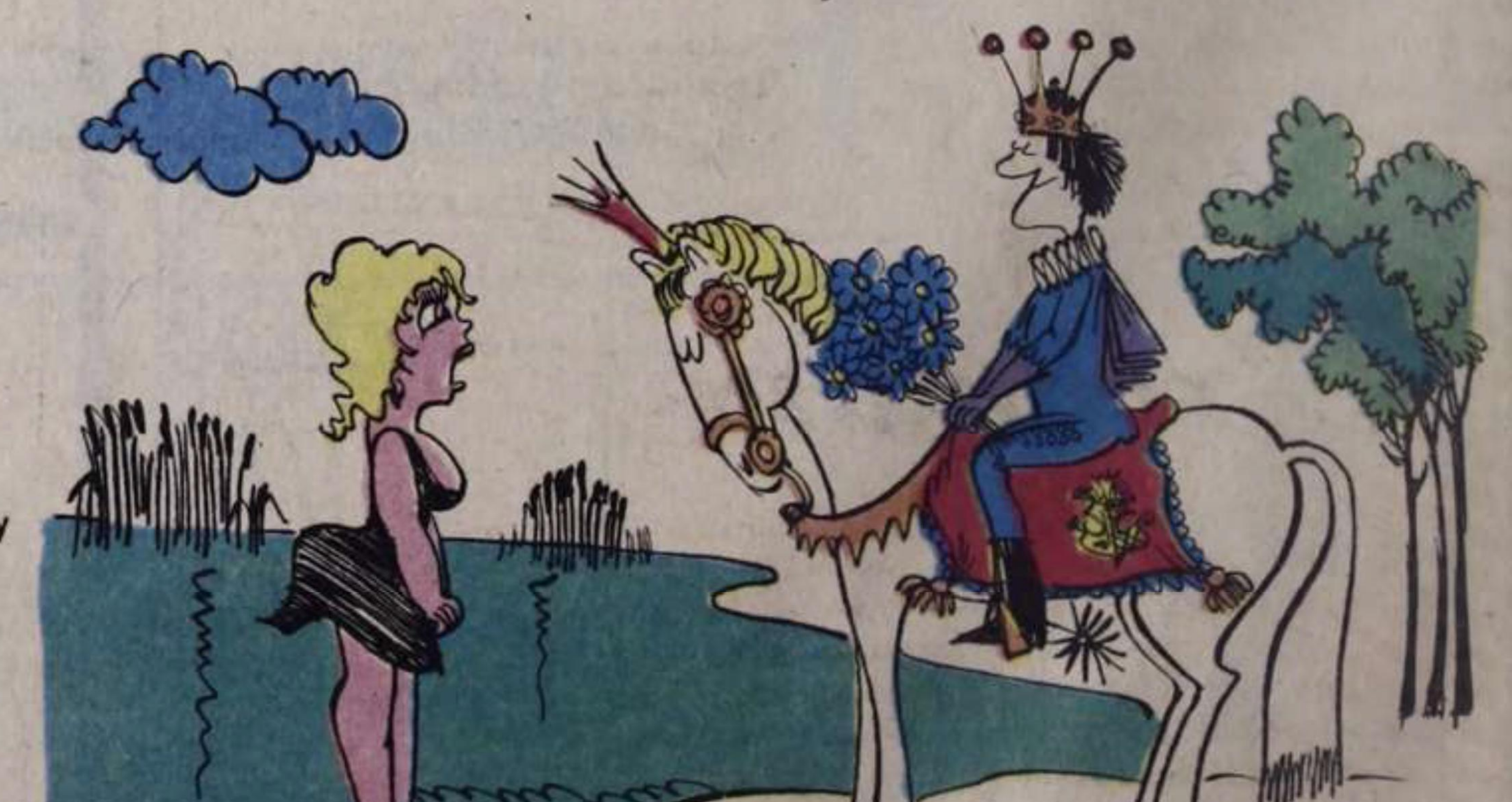
Az újítómozgalom háztáján azonban új szelek fújdogálnak. Az újítási díj is költség, mint például a tisztítószer, és az újítókat még akkor is megbecsülik a vezetők, ha nem újítanak. A kollégák ugyancsak nagy érdeklődést tanúsítanak, különösen az újítási díj összegét illetően.

A Januári Rügyfakadásnál mégis másként oldották meg a válsághelyzetet. A benyújtott negyvenkét hazai javaslat helyett egy már külföldön kipróbált oldószert vesznek meg, a fejlődő harmadik világ egyik országától, mely cserébe mindössze hárommillió gyermekfogkefét kér, és ez bomba üzlet lesz. Az adaptálás ugyan hosszú kísérlet eredménye lesz majd, de ezt a vizsgálatsorozatot forintért is elvégzik kutatóink, így megtakarítjuk a dollárt meg a találmányi díjat, amit ugyan szintén forintban kellett volna fizetni, de jól néznénk ki, ha az egyik ember egy ötletért kap egy vagon pénzt, amikor a másiknak meg semmi nem jut az eszébe.

Bérczes József

TERMÉSZETVÉDŐ

– Lehet, hogy ez egy szegény elvarázsolt béka? . . .

Kovács panelházban lakik. Az egyik barátja meglátogatja és megkérdezi:

— Mondd, igaz, hogy ezekben a házakban roppant vékonyak a falak?

— Hát persze! Ha szívdobogást kapok, a szomszédomnak nyugtatót kell szednie!

— Uram, az ön macskája megette a kanári madaramat.

— Nagyon sajnálom. Mit tehetek önért?

— Térítse meg a káromat!

— Rendben van. Naponta átmegyek önhöz énekelni.

AZ OLVASÓ OLDALA

ADÓVITA

NEM KONTRA, HANEM PRO

Nagy örömömre szolgált, hogy levelemre ilyen sok válasz érkezett, s az külön boldogsággal tölt el, hogy kivétel nélkül mindenki egyetértett az adót támogató írásommal. Megvallom, erre számítottam, tudtam, hogy érveim meg fogják győzni az ellenzőket. Szerintem mindenkit meg lehet győzni mindenről, okos, az értelemre ható érvekkel.

Kis István
Budapest

Olvastam a Kis kontra többi olvasó disputát a Ludasban. Meg kell mondanom, nincs igazuk, akik Kis elvtárs véleményét nem méltányolják. Azért, mert ő egyetért az adó gondolatával, még nem kellene őt megbélyegezni. Igaza van, amikor felteszi a kérdést: miért kell nekünk mindig félnünk az újtól? Itt van a Forma 1! Amíg nem volt, féltünk tőle, a profithajhász kapitalisták embertelen játékát láttuk benne, s most hogy itt van, rájöttünk, hogy minden másképpen van. Kis István igazat írt!

Szepezdi Zoltán
Zalaegerszeg

EGY ÁRU, HÁROM ÁR...

Július közepén az őrmezői lakótelepen a Kérő utca sarkán levő ABC-ben egy doboz csabai paradicsomlevet vásároltunk, 22,90-ért. (A dobozon nem volt ár, a pénztáros enynyit ütött be a gépbe.) Július 25-én újra vettünk egyet. A pénztáros a szomszédos pénztárost kérdezte meg, mennyibe kerül, majd 26,60-at blokkolt. Kicsit furcsálltuk, ezért megkérdeztük a harmadik pénztárost, aki úgy tudta, hogy a paradicsomlé 29,90-be kerül.

A szomszédos zöldségesboltban ugyanazt a paradicsomlevet 22,90-ért adták.

Az ABC vezetője kérésünkre elmondta, hogy a csabai paradicsomlé szabadáras, s miután az Óceán márkájú paradicsomlé 26,60-ba kerül, ezért ennyiért ezt is adják.

Úgy gondoljuk, hogy a gyárnak érdekében állna az árat feltüntetni a dobozon, mert a 22,90-be kerülő termék sokkal versenyképesebb lenne.

Sipos Ágnes,
Trencsényi Lídia
Budapest

BOLHAPIAC

KERESNEK: A Mikron magazin 87/5. előtti, valamint a PC Mikrovilág 87/10. előtti számait; gyűjteménybe való ritka, érdekes régi fémpénzeket, érméket; — Remarque: Nyugaton a helyzet változatlan című regényét; — Háttámlás gyermekszánkót, hintalovat; — Duran Duran és John Taylor képeket, kitűzőket, posztereket, illetve mindent, ami John Taylorral kapcsolatos; — Robin Cook: Agy; Láz; Kóma; Akár az Isten című könyveit; — WHAM posztereket és a WHAM együttessel kapcsolatos emléktárgyakat; — Oriana Fallaci: Ha meghal a nap című könyvét; — Az István a király című rockopera hangfelvételét, kazettán.

KÍNÁLNAK: 1 db nyolcvanliteres akváriumot, minden felszereléssel; — B 90-es orsós magnót, kis hibával valamint az Interpress Magazin 1980—1987 közötti 61 számát, + 3 különkiadás; — Nagyítót; — Sobal gyártmányú, másfél kiló ruha mosására alkalmas gépet; — 164—170 cm magas nőre való ruhákat, kabátot és 37, 38-as lábra való cipőket, csizmákat; — Casio VL—1 miniszintetizátort (számológép, 6 hangszín, 3 hangmagasság, programozható) és 1 db Tesla hangszórót.

CSERÉLNEK: Gördeszkát sima vagy 38—39-es cipős görkorcsolyára; — Nagyméretű legyezőpálmát, grillsütőt és gyerekruhákat színes tv-re, hangfalas autórádióra, kazettára, női bundára, szagelszívóra; — Sinclair ZX 81 típusú számítógépet és 1 db fekete-fehér filmnagyító berendezést Téka típusú kétszemélyes ágyra, vagy hordozható sztereó magnetofonra.

MOSÓGÉP, KÉTSZER

1

Július 16-án, csütörtökön férjem felhívta a Krisztina Elektromos Gép- és Készülék Javító Vállalatot, mivel a VA 561 típusú mosógépünk automatikája meghibásodott. A munkát másnapra, péntekre vállalták, de többszöri kérés ellenére sem voltak hajlandók a reggel 8—délután 3 közöttinél konkrétabb időpontot mondani.

Férjem ezért kénytelen volt szabadságot kivenni és szorgalmasan várta a szerelőt, aki nem jött. Hétfőn telefonáltam a szervizbe, s megkérdeztem, mi történt a szerelőjükkel? Egy hölgy vette fel a kagylót, aki némi tanácskozás és kérdezősködés után kijelentette, hogy ők a IV. kerületben egyáltalán nem vállalnak munkát. Hiába próbáltam meggyőzni, hogy az elmúlt csütörtökön igenis vállaltak, nem sikerült.

Kérdéseim: 1. Miért tagadják le később, amit egyszer már elvállaltak? 2. Ugyanez a szerviz végezte a mosógép „beüzemelését." Akkor még dolgoztak a IV. kerületben?

Szladekné Bruckner Csilla
Budapest

2

Vásároltam egy HIM Energomat Thermal mosógépet. Ragyogóan mos, de használhatatlan. Közel 16 ezerbe került, de ebbe az árkalkulációba már nem fért bele, hogy a gyár a csatlakozó gumicsövet 1,3 méternél hosszabb méretben szállítsa. Ez vagy a világ legkisebb fürdőszobáját (lakótelep!) vagy a mosógépet teszi használhatatlanná, hiszen a rövid csatlakozás miatt a fürdőkád csak balesetveszélyesen közelíthető meg. (Át kell bukdácsolni a csöveken!)

Ajánlott levélben megírtam ezt a gyártó cég (Hajdúsági Iparművek) kereskedelmi igazgatójának. Mit gondolnak, mit válaszoltak? Semmit.

Zoltán Gábor
Budapest

TÜCSÖK és BOGÁR

nyugdíj melletti keresetének adóztatásának vonatkozó elképzelésekkel adózott. Ám a Pénzügyminisztérium — így is figyelembe véve az ellenérveket — újabb

Ez a mondat épp oly világos, mint a készülő adórendszer!
(A Vasárnapi Hírekből ollózta Forró Imre)

Kevés olajból 6 dkg liszttel világos rántást készítünk és ezt forró fejjel felengedve lassú tűzön habverővel simára keverjük. Ha besűrűsödött

Csak szenvedélyesen!
(Egy szakácskönyvben észlelte Csonka László, gödöllői olvasónk)

Budapesten tárgyal a szovjet gépkocsiipari miniszter

Kapolyi László, ipari miniszter meghívására hétfőn hazánkba érkezett *Nyikolaj Pugin* szovjet gépkocsiipari miniszter, hogy a járműipari együttműködés bővítésének lehetőségeiről tárgyaljon. A magyar és szovjet partnerek kidolgozzák az autóbusz- és személygépkocsi-gyártás, valamint a korszerű metrókocsik közös fejlesztésének és az azok előállításához szükséges szerszámgépek, robotok gyártásának együttműködési módjait.

Hogy ez miért van így? Íme, a tudományos magyarázat: Idő kell ahhoz, hogy a melanocitákban elegendő melanin képződjék és jusson át a keratinocitákba. 3. **Laikus nyelven ez vajon mit jelent?** Ez az anyag (a triozon nevű aminosavból enzimatikus folyamat során kialakuló molekula) tartósan a bőrben marad, és megvédi azt az UV-B sugárzástól. **4. Az**

Így legalább érthető!
(A Fülesben észlelte Veres József)

Ebben a nagy kánikulában jólesik a hűsítő fagylalt. A helyszín a holland tengerpart...

Kell egy kis kikapcsolódás!
(A Kelet-Magyarországban fedezte fel a kocsondi postahivatal figyelmes személyzete)

MEGLEPETÉS

című rejtvényünk megfejtése:
— Abban a nagy épületben: hetedik emelet, balról a harmadik ablak.

200—200 forintot nyert:
Lakos István, Dombóvár, Rákóczi u. 75. 7200.
Kenyeres Ferencné, Budapest, Daru u. 33. 1213.
Kovács István, Orosháza, Bajnok u. 12. B/I. 2. 5900.

A nyereményt postán küldjük el a nyerteseknek.

LAKÁSSZENTELŐ

– Végre az új lakásotokban vagytok...

TRIBÜN

A nagycsapat pszichológusa meccs előtt felírta az öltöző táblájára:

„Ma van az a holnap, amitől tegnap féltél."

A mérkőzést elvesztették, s utána az egyik játékos kiegészítette a bölcs feliratot:

„És már azt is tudod, hogy miért."

Maradonát megkérdezték, mi a futballnagyság titka.

A válasz:

— Van, aki be tudja rúgni, van, aki nem.

Rangadó a stadionban. Megszólal a hangszóró:

— Két üzenet a PV 98-23-as Porsche tulajdonosához. Egy: gratulálunk a gyönyörű kocsijához. Kettő: vigye a pokolba a játékoskijáró elől!

A csatár a korzón sétálgat a feleségével és a pici gyerekkel. Megáll előttük egy idős hölgy, összecsapja a kezét:

— Hát nem édes? Hány éves lehet?

Mire a csatár:

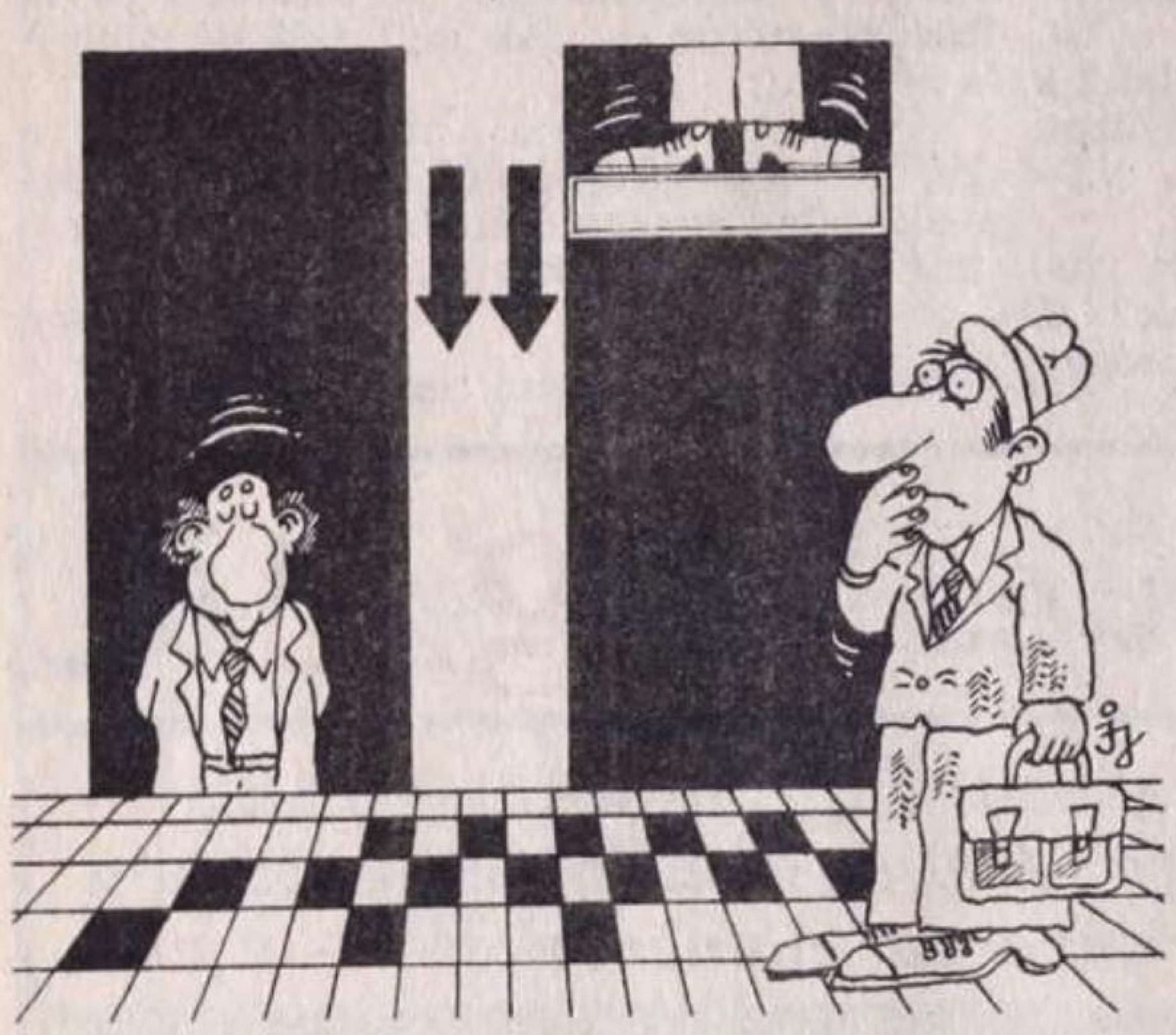
— Harminckettő leszek novemberben, asszonyom.

Steffi Graf, a Borussia Dortmund lelkes szurkolója. A Federation Kupát eldöntő páros előtt édesapja megsúgta neki, hogy a Borussia odahaza megverte a Bayernt. Az ifjú teniszhölgyet annyira feldobta a jó hír, hogy Claudia Kohde-Klisch-sel az oldalán valósággal lelőtte a pályáról a Sukova—Mandlikova kettőst. És akkor már az sem volt tragédia, hogy este a rádió bemondta az igazi eredményt:

— Bayern—Dortmund 2-1.

(p. p.)

HELYZETKÉP

– Törpefáimhoz sikerült egy törpeüdülőt is létrehoznom...

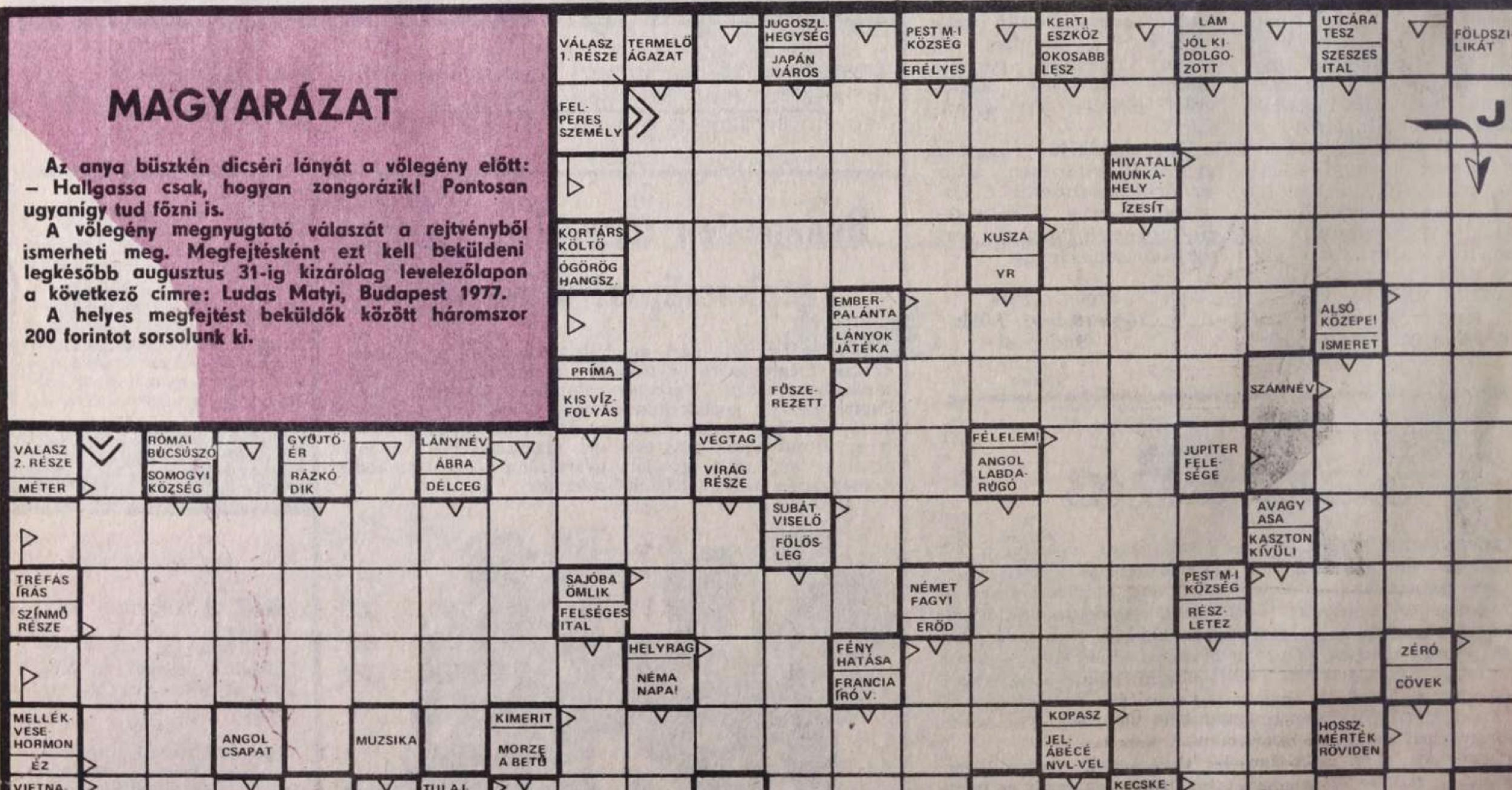

MAGYARÁZAT

Az anya büszkén dicséri lányát a vőlegény előtt: – Hallgassa csak, hogyan zongorázik! Pontosan ugyanígy tud főzni is.

A vőlegény megnyugtató válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni legkésőbb augusztus 31-ig kizárólag levelezőlapon a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

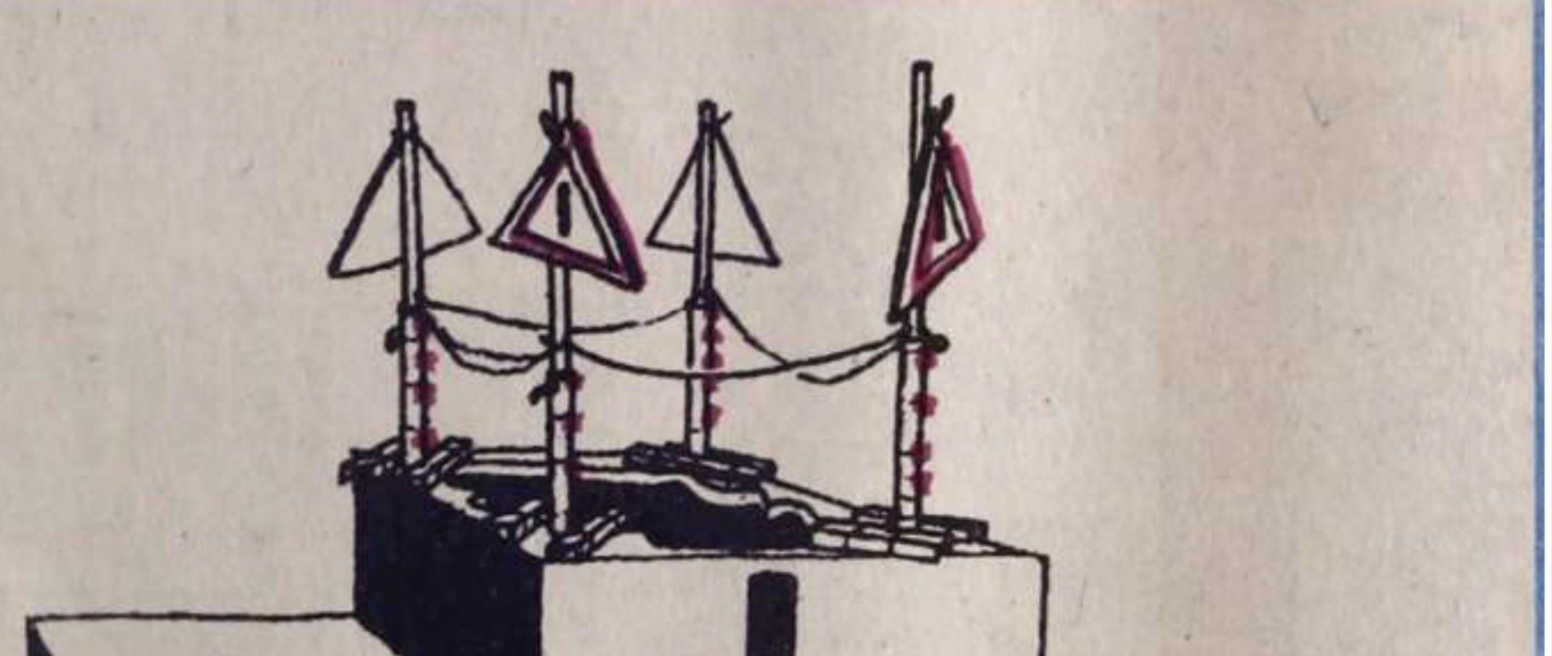
IMPORT HUMOR

DOBOGÓ

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta, Előfizethető: bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással.
87.2808/20-34.
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611

DALMÁT–TÓT:

BETŰREVÜ

PAPP LAC_

GULLIVER

KLEPTOMÁ IA

BERMUDA

KRŐZU$

T LDI

ROBESPIERRE